

КЛУБ ЗНАЙОМСТВО

Абонент 047 просить більше їй не писати, оскільки вона вже влаштувала своє особисте життя.

Я українець, мені 37 років, зріст 165, за гороскопом Скорпіон, житель сільської місцевості. Хочу познакомиться з жінкою до 38 років. Ціную в жінці охайність, вірність, працелюбність, чуйність. У першу чергу відповім на листи з фотографіями, які обіцяю повернути. Жінок неблагоннадійних у сімейному житті прохання не турбувати.

Аб. 057.

Олександр.

Я українець, мені 33 роки. Майже 4 роки як розлучився з дружиною — розлюбила, вийшла заміж за іншого, є дитина. Але не втрачаю надії. Я спокійний, добрий, чесний, працьовитий, урівноважений. Маю намір створити сім'ю з жінкою від 30 до 36 років. Якщо є діти, заміню їм рідного батька. Поки мама була жива, вона мені допомагала, але вона вмерла, і мені тяжко стало самому жити. Матеріально забезпечений, маю хазяйство, працюю в кооперативі в колгоспі. Зріст 165 см. Шукаю самостійну жінку, сільську, котра згодна на переїзд. Хто мені напише, я всім одишу.

Аб. 059.

Вася.

Буду радий зустріти дівчину або жінку віком до 34 років, яка має серйозні наміри щодо створення сім'ї. Мені 33 роки, зріст 177 см, розлучений, без шкідливих звичок.

Аб. 058.

Спостережлива і врівноважена, люблю ліс, де почуваю себе вільно і затишно. Середнього зросту, темноруса, маю легку і приємну фігуру, освіта вища. Познайомлюся з порядним, симпатичним українцем 30 — 36 років.

Тетяна.

Аб. 060.

Милі дівчата й молоді жінки! Якщо ви маєте безплідних чоловіків або взагалі не маєте таких, але бажаєте стати матір'ю, не впадайте у відчай. Свої послуги вам пропонує молодий, здоровий чоловік із постійно прогресуючими розумовими здібностями. Анонімність гарантую.

Сергій.

Аб. 061.

Українка, 41 рік, зріст 156, маю двох дітей, син в армії, донці 12 років, житлом забезпечені. Люблю домашній затишок. Хочу зустріти порядного чоловіка від 42 до 50 років, без шкідливих звичок, із спокійним характером, доброго і надійного в усьому.

Лариса.

Аб. 062.

Маю надію, що це оголошення потрапить до рук чоловіка з добрим серцем, котрий любить дітей, не скупий, має почуття гумору, інтелектуально розвинений, не зловживає алкоголем і котрому не більше 50 років. Мені 39 років, зріст 165 см, симпатична. Мрію про сімейний затишок і щастя. Маю свою квартиру і майже дорослого сина.

Світлана.

Аб. 063.

Мені 17 років, світле волосся, приємна зовнішність, зріст 167 см, навчаюсь в середньому спеціальному закладі. Ціную в людях вихованість, порядність, доброту. Хочу, щоб відгукнувся молодий чоловік віком до 25 років, звичайної зовнішності, зріст не нижче 174 см, ніжний і вихований. Матеріально і житлом забезпечена.

Т.

Аб. 064.

Познайомлюся з мужчиною до 45 років, що має серйозні наміри створити сім'ю. Про себе: 38 років, зріст 164 см, вага 58 кг. Лев Подробиці при знайомстві. Житлом забезпечена.

Люба

Аб. 065.

Познайомлюся з мужчиною 40 — 47 років, котрий має серйозні наміри створити сім'ю. Про себе: 43 роки, зріст 164 см, Рак. Житлом забезпечена. Подробиці при знайомстві.

Іра

Аб. 066.

24 — 162 — 60. Звичайної зовнішності, світловолоса, освіта вища матеріально і житлом забезпечена. Бажаю познакомиться з хлопцем 24 — 30 років без шкідливих звичок, освіта значення не має. Відповім на лист із фотокарткою, яку обов'язково поверну.

Людмила

Аб. 067.

Хочу познакомиться з порядним, добрим і надійним чоловіком мого віку або трохи старшим, який має серйозні наміри до створення сім'ї, любить дітей і не має шкідливих звичок. Мені 39 років, українка, розлучена. Середнього зросту, нормальної повноти, русава, приємної зовнішності. Маю вищу освіту, житлом забезпечена, проживаю в сільській місцевості, виховую двох дітей шкільного віку. Інтереси різнобічні. В людях найбільше ціную чесність, вірність, духовне багатство. Відповім на листи із фотографією.

Аб. 056.

Н.

Хочу зустріти мужчину 27 — 35 років, який стане вірним, люблячим другом на все життя, а також хорошим батьком моєму трирічному сину. Мені 27 років, сузір'я Овена, зріст 165 см, симпатична шатенка, працюю секретаркою в одній із установ міста, характер спокійний, йду на компроміси. Розлучена, живу з батьками в Кіровограді.

Аб. 055.

В.

УСІХ, ХТО ХОЧЕ ДАТИ ПОДІБНІ ОБ'ЯВИ, ПРОСИМО ПЕРЕКАЗАТИ В БУДЬ-ЯКОМУ ПОШТОВОМУ ВІДДІЛЕННІ НА РОЗРАХУНКОВИЙ РАХУНОК РЕДАКЦІЇ № 002700202 У ДИРЕКЦІЇ УКРСОЦБАНКУ м. КІРОВОГРАДА, МФО 323293

13КРБ.65КОП.,

вкласти в конверт квитанцію про відправлення грошей, розбірливо написати текст Вашого оголошення і надіслати до редакції. Коротко повідомте про себе все, що вважаєте за потрібне, і так са-

мо стисло опишіть вимоги до майбутнього знайомого. Вкажіть свою зворотну адресу з індексом, повністю ім'я та по-батькові, і ми безплатно перешлемо нерозкритими всі листи, які надійдуть на Ваше ім'я. За Вашим бажанням Ваше ім'я в газеті можемо не вказувати.

Якщо Вас цікавить опубліковане в газеті оголошення про знайомство, напишіть абонентові листа за адресою: 316050, м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36, редакція газети "Молодий комунар", Клуб знайомств, абоненту № ...

ЛЕНІН ПОСТРАЖДАВ

У ніч з 7 на 8 листопада у м. Мала Виска вчинено акт вандалізму щодо пам'ятника В.І.Леніну на центральній площі та скульптури В.Ульянова біля приміщення СШ № 4.

З цього приводу Маловісківська організація соціалістичної партії України прийняла заяву, в якій говориться, що у виступах місцевих членів Руху "між рядками" звучать заклики до подібних дій.

Маловісківський осередок НРУ висловив рішучий протест проти цього звинувачення, заявивши, що до випадку осквернення пам'ятників не має ніякого відношення: у своїх діях віддає перевагу виключно цивілізованим методам боротьби, дотримується діючого законодавства.

Наш кор.
м. Мала Виска.

МІЖ МОЛОТОМ І КОВАДЛОМ

Повірте заголовку — справді так: фірма /донедавна ММЦД/ "Погляд" опинилася в досить цікавому становищі. І ось чому.

Декілька тижнів тому служба енергонагляду телеграфом повідомила "Погляд", що він, через нестачу електроенергії, повинен на ніч відключати рекламне освітлення плюс до цього і надвірні ліхтарі.

За днів десять у темних місцях сталися такі пригоди: з двох громадян злов'язали хутрові шапки, трапилося чотири бійки та такі, що

пролита кров довго нагадувала про ці неподобства.

Директору фірми в Ленінському райвідділі міліції сказали, що він повинен негайно включити надвірне освітлення. Служба енергонагляду ж у свою чергу попередила, якщо це станеться, взагалі відключать електричне постачання.

Що робити? Невже знову через відсутність освітлення страждатимуть люди, в основному підлітки?

/За даними фірми "Погляд"/.

Гуманітарну допомогу у вигляді зношеного дитячого одягу отримав з Німеччини колектив Кривоградського річкового порту. Зношені речі становить до 50 процентів, на деяких з них сто німецькою акоратністю поставлені латки. Втім, це не страшно, нашим малятам усе згодиться. Та справа у тому, що перш ніж діти одягнуться в ці речі, батьки повинні вагомо заплатити. Наприклад, старі вельветові джинси коштують сто карбованців. Гроші мають бути перераховані профспілкою порту. На запитання "Кому підуть гроші?" — дітячі профспілки не відповіли.

Вранці у центрі міста Червоноград жителі одного з будинків знайшли на ланці обгризений людський скелет, на грудях якого лежала записка: "Так буде з кожним".

На щастя, кістки виявилися обпаленими експонатом, викраденим колись із сусідньої школи.

На Україні виявляється, вже є свій контроль. Його Величність Володар України — Росій Олександр II /Олександр II, проживав в Іспанії і є прямим нащадком династії Рюриковичів. На батьківщині має перших підданих: у Львові створено союз монархістів України.

Історія королівської династії на Україні починається з часів Данила Галицького, коли в 1253 році його коронував посол папи римського. Потім було ще два князі Леві його сині Юрій Львович. А потім на Україні утворилася нова форма правління — гетьманат.

У кожного свої дивантства. Малам Жаклін Сталлоне обожнює бокс, дотого ж бої на ринзі у виконанні жінок привносять екстаз, а бійки чоловіків просто подобаються. Кажуть, що в молодості мати знаменитого Сільвестра Сталлоне часто одягала боксерські рукавички і "знищувала" своїх суперниць вмент. Після бою Жаклін піднімала праву руку, трясучи нею в повітрі.

Одного разу потрапила рукою не в повітря, а в голову судді, за що була просто попереджена...

Освятили колони
Єпископ Кіровоградський і Миколайський Василій освятив приміщення колишнього обкому компартії, де тепер розмістилася місцева влада. Відбулася ця подія перед вселенням туди голви міської Ради і виконкому В.Г.Мухіна та його команди.

Наш кор.

"СЕКУНДИ" НАКАЗАЛИ ДОВГО ЖИТИ?

У минулому номері "МК" була опублікована моя стаття "Опозиція режиму", де йшлося і про незалежну петербурзьку телекомпанію "600 секунд". Доки стаття набиралася, готувалася до друку, засоби масової інформації повідомили про те, що "Невзорова закрили". У Кіровограді петербурзького каналу немає, про скандального репортера знають мало. І все-таки знають! "Що трапилося з Олександром Невзоровим", — запитували мене знайомі і навіть малознайомі завісідники кіровоградського "Гамбринуса" — підвальчика на розі вулиць Шевченка і Луначарського, де не лише найсмачніша кавка /і поки що порівняно дешева/, але й можна отримати максимум потрібної інформації...

Що трапилося з Невзоровим, я не знаю. Тобто, знаю те, що повідомляє наша преса, а цього замало, щоб робити висновки. Спроба дозвонитися у групу Невзорова, зрозуміло, наслідків не дала. Довгі гудки у відповідь. А в Москві і Петербурзі проходять мітинги на захист "незалежного" журналіста, незалежність якого скінчилася, як і варто було чекати, репресіями.

Звичайно, у "Секундах" багато суб'єктивізму, деякого репортерського свавілля, та хіба народ такий дурний, що сам не зрозуміє, хто є хто і що якого кольору?

Кажуть, що до закриття передачі причетна дружина мера Собчака, яку Невзоров не так вже й делікатно іменував "дамою в тюрбані". Можливо. Та головне у тому, що позиція Олександра дуже не влаштовує демократів. Маю великий сумнів, що все скінчиться закриттям "Секунд".

В.ЛЕВОЧКО.

P.S. 4 грудня я все-таки дозвонилася у групу Олександра Невзорова. "Сьогодні ми в ефірі", — повідомила прес-служба. "А завтра? — вирвалося у мене. "Якщо не закриють..." Отже "600 секунд" знову в ефірі. Громадсько-політичний рух "Наші", що виник на підтримку Невзорова /поки що/ одержав першу перемогу.

"ВЕЧІР КОХАННЯ ПРИ СВІЧКАХ"

Минулого тижня у будинку культури "Ювілей" відбувся вечір для молоді, що називався дуже лірично: "Вечір кохання при свічках". Його ініціатор — працівниця БК Тетяна Кримська. Саме вона підготувала музичну розважальну програму, в якій взяли участь учні 10-11 класів СШ № 1. Вечір відпочинку для молоді пройшов чудово.

У юнаків і юнок була чудова можливість не лише відпочити, а й поспілкуватися. Одна з головних тем, звичайно, кохання. Вважаю, що такі вечори вкрай необхідні для молоді у кожному районі.

Л.САВИЦЬКИЙ.
м.Ульяновка.

На знімку: працівниця БК "Ювілей" по роботі з молоддю Тетяна КРИМСЬКА з учасниками вечора Яною КОСТЮКЕВИЧ та Інною ФОРСТЯН.

Фото Є.НАЗАРЧУКА.

Молодь села

НАТАЛЧИНІ СВІТАНКИ

Не одна сплила осінь. Не один відбренів ранок сонячним промінцем. Та чи віє весняним теплом чи осінньою прохолодою, Наталка торує дорогу до ферми по знайомій росній стежині.

Молода доярочка після закінчення середньої школи несміливо переступила поріг молочнотоварної ферми № 2 колгоспу імені Чапаєва, що в селі Рівному та не жажнулася, не поступилася назад. Знала, робота не з легких... Ще школяркою бігала на ферму до матері, допомагала корів доїти.

Коли вже Наталка стала дояркою, досвідчені доярки не вірили, що така гарна, чорнобрива, струнка дівчина може залишитися працювати у колгоспі. Адже такі як вона одразу після школи "тікають" до міста...

Але згодом такі сумніви у доярок зникли. Наталка працює вже понад чотири роки. Одружилася з сільським механізатором Юрком. Сьогодні вони разом крокують по одній стежині, вона до ферми, він на тракторну, що поруч.

Радіють їм односельці, що молодь залишилася жити у селі. Керівники господарства допомагають будувати житло.

Розповідаючи про Наталку, мене хвилює одне питання: чому молодь побоюється колгоспного виробництва? Думаю, ті, хто вирішив працювати у селі, в недалекому майбутньому будуть щасливими і матеріально забезпеченими. Ім усі умови для цього створить суверенна, незалежна українська держава. Такі мрії і в Наталки. Хочеться, щоб вони швидше збулися.

Л. САВИЦЬКИЙ.

А "ШВИДКА" ЗГОРІЛА...

Біля гаража Братолюбівської дільничної лікарні гралися діти. Хтось награв на дідлахів і вони розбіглися, а одинадцятирічна Наталя і п'ятирічний Дмитрик К. залишилися. Вони палили папір і кидали його на дах, а потім запхали палаючий папір в отвір для виходу вихлопних газів з гаража. Гараж згорів разом з ним і єдиний на дільниці автомобіль швидкої допомоги УАЗ-452-А.

Наш кор.
Долінський р-н

ДУБЛЯНКИ — В БЕРЕЗІВЦІ

Певно, мало хто з кіровоградців знає, що в далечньому Устинівському районі та й там знову ж у далечньому колгоспі імені Петровського виготовляють на сьогодні, скажемо без перебільшення, супердефіцитний товар — дублянки, пальта, куртки та плащі з натуральної шкіри і, звичайно, все це — на натуральному хутрі.

Шиють перелічене в основному молоді. Шиють гарно, добротно, швидко. А що це саме так — скаже кожен, хто придбає товари малого підприємства "Бєга".

Наш кор.

БУДЕ Й ЦЕРКВА

У Компаніївці відкрився молитовний будинок. Кожної суботи та неділя тут відбуваються треби-хрещення, панахиди, запечатування землі.

Люди збирають кошти на перебудову приміщення, де знаходиться молитовний будинок. Віруючі хочуть побудувати і церкву.

Наш кор.

ЩЕ ОДНА БІРЖА

У конференц-залі виробничого об'єднання "Друкмаш" відбулася презентація брокерської біржі "Надир", яку створив і очолює Н.М. Якупов.

На біржах міста "Надир" вже продали за комерційними цінами 200 "Ятраней" і 40 "Елем".

На рідній мові Н.М. Якупова слово "Надир" означає: "вісь, яка пронизує землю".

А.КУМАНСЬКИЙ.
м. Кіровоград.

"ВІВАТ, ГАРДЕМАРИНИ" — ФІЛЬМ МІСЯЦЯ

32150 глядачів подивилися фільм "Віват, гардемарины". Директори трьох кіровоградських кінотеатрів "Комсомольця", "Ятрані" та імені Дзержинського задоволені. Нарешті ми з чистою совістю можемо сказати, що рекордсменом став вітчизняний фільм! Я поділяю оптимізм з приводу цього задоволення і разом з тим воно нашою думкою, а чому б і нам подібно деяким специфічним і молодіжним виданням не визначити кращий фільм місяця. Отже, фільм листопада у Кіровограді — "Віват, гардемарины". Як ви гадаєте, чому? На мою думку, стрічка приваблює глядачів своєю сюжетною неперевантаженістю, легкістю. Ще читаючи сценарій "Троє із навігацької школи", що став основою першого

фільму "Гардемарины, вперед!" я зрозуміла, що автори не втратили почуття романтики і "міцно пам'ятають своє дитинство". Адже і перший /телевізійний/ і другий /для великого екрану/ фільми — це по суті спроба розповісти про трьох мушкетерів і д'Артаньяна на російському ґрунті.

Пригоди Саші, Альоші і Микити, що не кажіть, а хвилюють і захоплюють. Російські гардемарины, поставлені в умови набагато складніші, ніж герої французького класика. Це вам не якісь там "шурмури" Анни Австрійської, тут слова "Вітчизна", "обов'язок", "честь" промовляють вагоміше. І все-таки — інтриги, погоні, перестрілки, любов, зрада, шантаж — усього вдосталь. Красиві актори, красиві зйомки, музика. Цілково зрозуміло, що

кіровоградці віддали перевагу цьому фільму, а не якимось запаморочливим трюкам американської кінопродукції. Хоч, в принципі, американські бойовики і детективи не порівняти з недолугою вітчизняною "творчістю" у цьому жанрі. По області фільм "Віват, гардемарины" ще не демонструвався, а тому хочу попередити не пропустіть його. І напишіть нам про свої враження.

Цікаво, який же фільм стане лауреатом грудня? "Нічний порт" чи "Мій колега, між іншим, погартував, що фільм буде лауреатом п'ятирічки. Ну, побачимо.

В.ФЕДОРОВА.

НАША ГАЗЕТА МОЖЕ НАЗИВАТИСЯ:

"ДЕНЬ ЗА ДНЕМ", "А ЩО У НАС", "ФАН-ТАЗІЯ", "ЛІБРЕТТО", "ОРГАН", "КАЛИТОЧКА", "ВАРІАЦІЯ", "ВАРІАНТ", "ЕЛІПС", "БАВІЛОН", "ЕДЕЛЬВЕЙС", "НЕЗАБУДКА", "ЗАПОВІДЬ", "ЧАРІВНИЦЯ", "НАВКОЛО НАС", "ФАРВАТЕР", "АЛЬМАНАХ", "ДЕЛЬФІН", "КОСМЕЯ", "РОМАШКА", "МОЛОДІЖНИЙ ІНФОРМАТОР", "ІНФОРМАЦІЙНИЙ ВІСНИК" /А.Пузір, смт Новгородка/.

"ПЕРЛИНА СТЕПУ", "МОЛОДІЖНА ХВИЛЯ", "ХАРАКТЕР КІРОВОГРАДЩИНИ", "МОЛОДО-ЗЕЛЕНО", "ЗВІЗДАР", "ІВАН ТА МАРІЯ" /М.Маховик, с.Миколаївка Добровеличківського району/.

"СУЧАСНИЙ ВЕРНІСАЖ", "МІЙ ДРУГ", "ВСЬОГО ПОТРОХУ", "ТВІЙ КУМИР", "НА ВСІ СМАКИ", "І ЗНОВУ МИ У ВАС В ГОСТЯХ" /Олена, м. Кіровоград/.

"МОЛОДИЙ КОМУНАР", "МИ", "МИ ІДЕМО", "МОЛОДЬ ПРИІНГУЛЛЯ", "МОЛОДЬ НАДНІПРЯНИЩИНИ", "КОЗАЦЬКА МОЛОДЬ", "СВІТАНКИ НАД ЯТРАННЮ", "СУБОТНІ РАНОК", "БУГОГАРДІВСЬКА МОЛОДЬ", "ЮНАКИ І ДІВЧАТА", "ПРОВЕСІНЬ", "ВЕСНА ЖИТТЯ", "РАНОК ЖИТТЯ", "ЗАВТРА", "ХХІ СТОРІЧЧЯ", "МОЛОДІЖНА ПАЛАНКА", "МОЛОДИЙ НАСПІВ", "МОЛОДІ СХОДИ", "МОЛОДІЖНИЙ ГУРТ", "МИ — МОЛОДІ", "ВІСНИК СМОУ КІРОВОГРАДЩИНИ", "НА ВОЛЬНОСТЯХ ЗАПОРІЗЬКИХ", "ХТО МИ?", "СЛОВ'ЯНИ", "ПРО НАС", "ВІДРОДЖЕННЯ", "ПРО ВАС", "ПОЧАТКИ", "ДЕБЮТ", "КОЗАЦЬКЕ ПЛЕМ'Я", "ЮНІ", "ЮНАЦЬКИЙ ГАРТ", "ЮНАЦЬКИЙ ПОРАДНИК", "ЗАКОХАНИМ", "БІЛЯ ФОРТЕЦІ", "СТЕПОВИК", "КРИНИЦЯ", "ВИРІЙ", "ЛЕЛІЧЕНЬКИ", "ЖАЙВІР", "ПЕРЕПІЛКА", "НОВИЙ СТЕП", "ВІЛЬНИЙ СТЕП", "ВІЛЬНА МОЛОДЬ", "ВОЛОШКА", "РАНКОВИЙ ПРОМІНЬ", "ЩОТИЖНЯ", "ЩОСУБОТИ", "СПІЛЧАНСЬКИЙ ГУРТ", "СЛОВО МОЛОДИХ", "ДАЛІ", "КОЗАЦЬКА ЕСТАФЕТА", "УКРАЇНІКА", "ВОЛЯ",

"ЄДНАЙМОСЯ!", "ЕСТАФЕТА ПОКОЛІНЬ", "ЗАВТРАШНЄ ПОКОЛІННЯ", "ПОКОЛІННЯ 2000-х", "НА РУБЕЖІ СТОЛІТЬ", "ВІД ЄЛИСАВЕТГРАДА ДО КІРОВОГРАДА", "ПІСЛЯЗАВТРА", "ПОГЛЯД У ШТИСЯ-ЧОЛІТТЯ", "НАДІЯ" /С.Шевченко, м. Кіровоград/.

"УКРАЇНСЬКИЙ ПЕРИМЕТР", "СПЕЙС", "КОМПАС МАЗЕПИ" /В.Хмельницький, м. Кіровоград/.

ПОПЕРЕДНІ ПІДСУМКИ КОНКУРСУ НА НОВУ НАЗВУ "МОЛОДОГО КОМУНАРА"

Як ви пам'ятаєте, ми оголосили читацький конкурс на нове найменування нашої газети у вересні ц.р. і навіть не сподівалися, що він викличе такий масовий інтерес. Ми обіцяли авторам найліпшої назви /хотіли її бачити не політизованою, милозвучною і короткою/ приз і сприяння в одержанні путівки за кордон. Прийом ваших варіантів ми закінчили 1 грудня. Остаточні підсумки підб'ємо в кінці року, а зараз — попередній аналіз ваших старань.

Насамперед ми дізналися, що ви, дорогі друзі, дуже любите молодь, нашу Кіровоградщину /а заодно й стару Єлисаветградщину/, степ, волю, незалежність і дружбу. Саме ці слова найчастіше згадувалися у варіантах ваших назв. Приблизно половина з ваших пропозицій мали ідеологічний акцент у діапазоні від "Червоного прапора" до "Голубого прапора". Не забути "демократія", "плюралізм", "козаки". Відчуваються й патетичні настрої — "Гуртуймося", багато назв романтичних і екстравагантних — "Мандрівник", "Фрістайл", "Ліфт", "Еврика". Деякі варіанти ми

не могли прочитати через нерозбірливість почерку.

Розглянувши цей потік варіантів, ми вирішили не спішити вибрати нове найменування, що складається з кількох слів. По-перше, багато займає місця, по-друге, складніше запам'ятовується, по-третє, в розмовній мові громіздкі назви все одно скорочуються задля зручності. "Советскую Россию" прозивають "савраскою", а київська "Комсомольское знамя" побутове найменування "Коза" навіть взяла за офіційне. Не хотілося б своєю назвою заявляти про якісь політичні нюанси, оскільки ми націлені на те, аби бути газетою для всіх людей незалежно від їх політичних переконань і в своїх публікаціях більше досліджувати душу людську, аніж партійність. Не дуже оригінальними видалися назви, де присутні різновиди слів "вісник", "інформація", "вісті", "новини" тощо, бо їх використовують надто багато видань.

Так само заіжджені в назвах різних закладів слова "Ятрань" та "Інгул", хоча вони й приваблюють місцевим колоритом. Непогані пропозиції "Горизонт", "Ранок", "Промінь", "Поступ", але нас уже випередили інші газети й журнали взявши ці імена собі.

Зрештою, ми окреслили коло варіантів, які видаються найбільш прийнятними. "Сяйво", "Прометей", "Намисто", "Світанок", "Вітрила", "Бутон", "Виднокрай", "Пагін", "Криниця", "Розмова", "Далечинь", "Перевесло", "Рубіж", "Стежка".

Скоріше всього якусь із цих або схожих назв, які ми виберемо з ваших порад чи придумаємо самі, ви й побачите наступного року на першій сторінці "Молодого комунара", коли встигнете передплатити до 15 грудня. Дякуємо всім читачам за пропозиції, критичні зауваження й компліменти нашої газеті, які ви дарували нам попутно. Остаточні результати конкурсу й ім'я призера ми назвемо долатково.

Анкета "МК" МИ ДЛЯ ВАС, А ВИ — ПРО НАС

На початку цього року, шановні читачі, ми видрукували під таким заголовком анкету. Містила вона двадцять одне запитання. Усі вони стосуються молодіжки, зокрема всебічного її поліпшення. Напевне, ви подумали, що ми про все вже забули. Нічого подібного! Ми не лише не забували, ми постійно ваш розумні рекомендації використовували в своїй роботі.

Отож, за попередніми підсумками найцікавіші, наймістовніші відповіді і поради надіслали Світлана ОСИПЮК, Оля РУДЬ, Микола ГАВРИЛОВИЧ, Павло БОРИСОВИЧ МАРКІН, Анатолій Костянтинович ГАНДРАБУРОВ.

Ми не цитуватимемо анкети, не розхвалюватимемо респондентів, які старанно і акуратно вписували відповіді. Ми їх усіх вітаємо з ще одним Новим роком і, звичайно, подбаємо, аби вони його зустріли з призом чи сувеніром — тим, що ми обіцяли. А про все — детальніше, і, звичайно, про зустріч переможців анкетного конкурсу в "МК", обов'язково розповімо в одному з наступних номерів.

Ю.ЯРОВИЙ,
член конкурсного журі.

З НЕЗАЛЕЖНІСТЮ, З ПРЕЗИДЕНТОМ ВАС, ДРУЗІ!

Друкуємо підсумки всеукраїнського референдуму та виборів Президента України по Кіровоградській області.

По області мали право брати участь у всеукраїнському референдумі та виборах Президента 924050 громадян. Бюлетені отримали 815097 громадян. За незалежність України проголосувало 93,88 відсотка голосуючих. Проти — 4,37.

У процентному відношенні до тих, хто взяв участь у голосуванні по виборах Президента, маємо такі результати:

за В.Б. Гриньова віддали свої голоси 1,66 відсотка голосуючих; за Л.М. Кравчука — 74,77; за Л.Г. Лук'яненка — 3,54; за Л.І. Табурянського — 0,52; за В.М. Чорновола — 15,54; за І.Р. Юхновського — 1,06.

* * *

У результаті всеукраїнського референдуму 1 грудня 1991 р., Україна стала са-

мостійною державою. Свої голоси на підтримку незалежності України віддали понад 90 процентів /в процентному відношенні від участі голосуючих/, тим, хто взяв участь у голосуванні. З почуттям виняткової гордості і радості я проголосував за незалежність України. А тому я вважаю за свою честь бути справедливим до своєї матері-України. І я розумію своє патріотичне покликання, я пройшов тяжкі шляхи грізних років Великої Вітчизняної війни, визволяв зруйновані ворогом наші міста і села, а пізніше й поневолені народи Чехословаччини, Румунії, Угорщини, Австрії. Поранення і контузія залишили глибокі сліди в моєму здоров'ї.

36 років педагогічної праці я навчав дітей дружби і солідарності між народами. Але тоталітарний режим не приніс народу добробуту і щастя, а тільки експлуатацію і безправ'я. Це побачили й ті, хто мріяв про побудову справедливого суспільства в межах колишнього Союзу РСР. Буду об'єктивним, це

стосується й мене, ветерана війни і праці. Не можу забути сталінського терору, під час репресій якого загинули мільйони людей. Багато наших земляків забрав і голодомор. Без перебільшення, існував фізичний і моральний геноцид. Не можна забути й афганську авантюру, в яку втягнули народ наші недавні правителі.

Більше було у нас сумних і трагічних днів, ніж "великих перемог". На 81-му місці в світі становить життєвий рівень наших людей. Усе це викликає гнів і страх в моїй душі. Країна "розвинутого соціалізму" не виправдала свої надії, а перетворилася в утопію. На Україні, як і в наших республіках колишнього Союзу, не існувало державності.

Необхідно визнати, що нову конструкцію нашого суспільства комунізована система побудувати не змогла. Партія була фактично над державою, дублювала її, гальмувала суспільний розвиток. Допущено безліч неоправданих помилок, фальсифіковано історію подій і особистостей. Та й Україна,

багата природними ресурсами, сприятливими природними і кліматичними умовами, до комуністичного розвитку не дійшла.

Всі основні здобутки, зроблені народом України, реквізувалися Центром. Нам залишені Чорнобильська трагедія, гнилі моря, затоплені ліси, луки, отруєні колись багаті землі, ріки, озера, забруднене повітря.

Упевнений, що працелюбні народи України в найближчі роки перетворять її на розвинуту державу. Також вірю, що на Україні не буде місця міжнародним чварам, як в інших регіонах колишнього Союзу. Тому я, як і переважна більшість моїх співгромадян, сказав "так" — бути незалежній державі. І нехай святиться твоє ім'я, моя Україно, незалежна демократична держава, віднині і на віки вічні!

Слава Україні!

Р. ДАЙДАКУЛОВ,
ветеран Великої Вітчизняної війни.

Якось у розмові з працівниками кіровоградської СШ № 31 почув таку думку, що правопорушення серед учнів трапляються ще й тому, що багато не розуміють по-справжньому, що таке позбавлення волі, не думають, що за свої вчинки доведеться відповідати не тільки перед батьками, а й перед Законом. Тому і звернулись учителі до співробітників слідчого ізолятора /колонії для неповнолітніх ні в місті, ні в області немає/ з проханням розповісти дівчатам і хлопцям, що ж воно таке — тюрма?!

Більше години йшла розмова працівників виховного відділу по роботі із засудженими та взятими під варту Кіровоградського СІЗО з дев'ятикласниками 31-ої десятирічки. Що тільки не цікавило дітей: за які злочини і коли наступає кримінальна відповідальність, на скільки років можна потрапити до колонії за хуліганство, насильство, крадіжки, чим займаються неповнолітні правопорушники в слідчому ізоляторі, які книжки читають, де і як працюють. З якою увагою слухали школярі уривки з творів їхніх ровесників про мам, написаних уже в тюремних стінах. Жаль тільки, що слова ці — покаєння і любові — звучать надто пізно.

З неменшою цікавістю переглянули хлопці й дівчата виставку малюнків своїх однолітків — "мешканців" слідчого ізолятора.

Багато найрізноманітніших питань було поставлено перед працівниками СІЗО. Дехто цікавився долею колишніх однокласників, які встигли скоїти злочин, ще деякі хлопці хотіли тут же піти в ізолятор і побачити все на власні очі. Їхня цікавість зрозуміла /юність завжди допитлива/, але такі установи краще обминати. Волею треба дорожити. І цінувати її.

В. КАРПЕНКО.

На знімках: вони — тут, вони — вже там.

Фото В. ГРИБА.

ПАПІР ДОРОГИЙ, АЛЕ ПРАВДА Є БЕЗЦІННА!

Залишився тиждень передплати на "Молодий комунар"-92. Наш індекс 61103. Ціна на рік — 9.60.

"МК" З КАВОЮ І ПИВОМ

Дорогі друзі! Колектив "МК", в тому числі як редактор, хочемо, щоб нашу газету любили, читали і шанували. Зрозуміло, досягти цього можна чесною працею, високим професіоналізмом і, якщо вже до кінця відверто, — умінням догодити читачеві. Хто зробить це краще — вирішувати передплатникам.

Однак при нинішній інфляції, вам, певно, доведеться ще й ось так вибирати: газета чи кави, чи пиво, чи шкарпетки по комерційній. Бо грошей майже всім катастрофічно не вистачає. Зате проблем — аж задосить. Як у вас, так і в нас. Тому не буду

набридати балачками про фантастичні ціни на папір, поліграфічні послуги і т.д. Думаю, ви це вже чули від моїх колег... То наші турботи, нам заводити кінці з кінцями і нічого скиглити. Хотіли ринку /першими, як завжди, виступили журналісти/ — одержали.

Передплатну ціну тижневика ми підвищували щонайменше, матимемо навіть певні збитки, які плануємо перекрити більш прибутковою діяльністю, але "МК" у вас буде щотижня! Отже, моя порада: беріть червінця, викупуйте кави чи пива /що кому до вподоби/ та сміливо йдіть

у відділення "Союздруку" і передплатуйте "МК" на півріччя чи квартал. Думаю, грошей вистачить, часу — також. А там, поживемо-побачимо; маю надію, що наш тижневик зразка 1992 року стане вам другом, і ви продовжите передплату до кінця року таким же чином, як і розпочали.

Користуючись нагодою, хочу подякувати всім, хто передплатив газету на 1992-й, хто надіслав зауваження, поради колективу редакції. Ми їх обговорюємо і враховуємо. Правда, геть геть усім подякувати, переконаний, не варто, та й справа ця невдяч-

на, як казав Аграновський, відомий публіцист.

Ось не так давно, менше року тому, одні радикали мені наполегливо радили звільнитися з роботи рухівку Світлану Бондар, бо вона, бачте, пропагує синьо-жовтий прапор і цим паплюжить видання. Інші, це вже нещодавно, охрестили Ніну Даниленко і Валентину Левченко більшовичками і пригрозили, що не передплатять "МК", якщо ці працівники надалі працюватимуть у газеті. Вибачте, шановні автори подібних листів, але до таких порад я не буду прислухатися.

А хіба раз нам дорікали за "червону" назву? І хто ви думаєте? Часто ті ж люди, які недавно називали "МК" рухівським гніздом.

Справа навіть не в кількості подібних листів чи дзвінків /їх чимало/, а в тій категоричності, з якою про це говориться. Прикро, що в нашому суспільстві з'явилися перекрашані червоні й по-червоні синьо-жовті, пробільшовицькі тенденції.

Обов'язок журналіста — висвітлювати всі сторони життя, першом бити на сполох, турбувати громадськість, але наша газета, перекона-

ний, не займатиме крайніх позицій і керуватиметься здоровим глуздом, котрим завжди славився український народ.

Яким же буде "Молодий комунар"-92? Не хочу повторюватися. Ми вже знайомили вас із планами на майбутнє. Друкуємо їх і сьогодні. Читайте, передплатуйте наш тижневик. І нехай щастить вам.

М. ШВОРАК,
редактор газети
"Молодий комунар".

У ПОДАРУНОК — ГАЗЕТА

Більше 160 примірників нашого з вами "Молодого комунара" отримуватимуть працівники колгоспу імені Куйбишева з Устинівського району. Під кінець сільськогосподарських робіт з ініціативи правління багатьом пенсіонерам, трудівникам господарства зроблено такий своєрідний подарунок — річну передплату "МК".

Дізнавшись про цю новину, редакція дякує колгоспу за довіру газеті і, звичайно, обіцяє не забувати тих, хто її передплатив.

ПОДАРУНОК НА СВЯТО

Нещодавно в приміщенні агітпункту Олександрійського відгодівельного радгоспу відбулися урочисті збори, присвячені Дню сільського робітника АПК. Люди там працюють, тому урочистості з приводу цього свята проводилися в обідній час.

Перед присутніми виступили аматорський колектив з Олександрії, місцеві таланти. Голова радгоспу Валентин Андріанович Бобешко преміював своїх працівників (32 чоловіки) річною передплатою на "Молодий комунар". У наш час тотальних дефіцитів і дорожніх подарунків був своєчасним, адже духовна підтримка, якою є газета, необхідна кожній людині. Представник "МК" на святі запевнив присутніх, що світлітлення нелегкої праці селян й надалі буде однією з провідних тем молодіжного видання.

Наш кор.

КРАЩЕ ЗА 9.60 — І ВДОМА, АНІЖ ЗА 20.80 — І В ЧЕРЗІ

В одинадцятому класі СШ №5 досить симпатичні хлопці й дівчата — тут, як кажуть, не віднімеш. І досить життєрадісні, бо прихід у клас сторонньої людини зустріли усмішками до вух. Чи то автору цих рядків так зраділи, чи можливості хоч на хвилику відтягти не вельми приємний момент викликання до дошки з демонструванням учительці і однокласникам ступеню засвоєння домашнього завдання.

Про нашу газету вони знають, правда, хлопці на останніх партах не дуже виразно гмикали і чомусь пригинали голови, коли я до них зверталась. Дівчата були сміливішими — як виявилось, двоє з них навіть є нашими передплатниками, третя читає "МК" в бібліотеці. На наступний рік інтерес до обласної молодіжки виявила тільки одна. Чому? Нецікаво? Нема

що читати? Обминаємо молодіжні проблеми? Може, чать.

Привезені рекламні листівки і більше десятка примірників "Молодого комунара" розійшлися по партах вмиль. Зашелестіли сторінки, кожний шукав, що йому до вподоби. Хто звернув увагу на "Клуб знайомств", кому імпонують матеріали про мистецтва східних єдиноборств. Учителька констатувала це коротко: все, урок зірваний. До речі, вона сама досить зацікавлено гортала сторінки тижневика, коментуючи побачене.

Скажу відверто, мені було дуже приємно, що нашу газету так захоплено читали. Жаль тільки, що на уроці і що привезені мною примірники. Можна було б це зробити, не очікуючи гостей: вони не так часто їздять.

Привіз з району.

Фото В.Решетникова.

Останніми роками "МК" передплатують практично ті, хто шанує його позицію і вважає за цікавого співбесідника. Часи рознарядки і силового тиску пройшли, тому зацікавити нових читачів можемо тільки своєю визначеністю і об'єктивністю. Що і прагнемо робити. Хотілося б, аби так же об'єктивно оцінювали і нас. І не тільки оцінювали, а й знали /де-хто/, що наша газета існує, незважаючи на всі перипетії

з комсомолом, і буде існувати.

Тим, хто купує "МК" в кіоску, варто б задуматись: за всі куплені там номери доведеться викласти більше 20 крб., тоді як передплатою вона обійдеться лише за 9 крб. 60 коп. Ще є час... Але й не спізниться...

О.ПИЛИПЕНКО,
завідуюча сектором
соціальних проблем.
м. Бобринець.

ХТО ЗА ВОСЬМИМ?

Скільки читачів матимемо ми майбутнього року в Компаніївському районі? Якщо судити за станом на кінець листопада, то на половину менше, ніж у цьому році. Чому так? Обробник замовлень Компаніївського райвузла зв'язку О.С.Кадироб пояснює: "Раніше в школі й технікумі були громадські розповсюджувачі, які займалися передплатою газет, комсомол допомагав, а цього року все на самопливі. Частину передплатили організації, а решту ті, хто сам прийшов на пошту. Після 1 листопада, коли закінчилася передплата на центральні видання, "Молодий комунар" передплатило всього 8 чоловік. Та й на всі газети основний потік схлинув до 1 листопада".

Мусимо застерегти наших читачів від минулорічних помилок. Не встигнувши передплатити нашу газету на 1991 рік вчасно, чимало з вас побажали одержувати тижневик із лютого. Але в зв'язку з дорожнечою паперу нам не вигідні великі тиражі, тож на початку цього року ми змушені були припинити передплату, яка стала економічно збитковою. Тому квантеса, у вас ще море часу до 15 грудня, аби забезпечити собі на наступний рік газету, яка розрахована на задоволення найрізноманітніших читачьких смаків.

Наш кор.

ЩЕ НЕ ВМЕРЛА — І НЕ ВМРЕ

Газет нині розвелось — греблю гати. Читач вагається — яку вибрати? "Нашу" — хочеться порадити йому. Але ж кота в мішку підсовувати непристойно, тому хотілося тих людей, котрі нашої газети в очі не бачили, познайомити з нею. У кіосках цього року, на жаль, не всі бажаючи встигли її купити — про це нам відомо з ваших листів. Тож ми випустили невелику листівку, в якій розповіли про напругу й тематику публікацій. Листівки для того й призначені, щоб їх ліпити на парканях. От одного вечора я пішла обклеювати стовпи в центральній частині Кіровограда. Вирішивши запастись листівкою, повертаюся тією ж дорогою і виявляю, що половина їх хутко зникла. На розі спіймали за реквізицією листівки хлопця років тринадцяти.

— Чим вона тобі заважає? — питаю.
— Нічим. Просто тут пісні Висоцького надруковані, заберу їх собі.

Ми у минулі роки друкували і в майбутньому будемо вмішувати і про Висоцького, і про Цоя, і про Талькова, і про Майкла Джексона, і про Шатанова. І хто там зі співаків ще з'явиться на горизонті. А тим, хто хоче Висоцького сьогодні, прошу отак листівку у Новомиргороді, коли це підходить легінь у будівельному вбранні й добряче після вчорашнього. Довго морщив лоба, розглядаючи, що ж це дісталось йому в руки, і нарешті ніяково спитав: "Це що, чоловік ваш чи брат пропав? Чи, може, його вже живого немає?" Я сторопіла: "Чого ви так вирішили?" Чоловік, затаючись, тис-

нув пальцем у листівку: "Та ось же тут написано "Молодий комунар", а зараз комунарів не люблять, то й подумав, що з вашим щось нехороше трапилось".

Нічого з нашим "Комунаром", слава богу, не трапилось, хоча своє ідеологічне ім'я він збирається змінити, але залишатиметься такою ж газетою для людей молодих душою. І ви ще встигнете забезпечити його собі на весь майбутній рік, завітавши на пошту.

Н. ДАНИЛЕНКО,
завідуюча сектором культури і моралі.

НАША САМОРЕКЛАМА

Усі, хто читає "МК" мали нагоду пересвідчитись: колектив молодіжки завжди знаходить для своїх передплатників і цікавинки, сенсації, і серйозні, проблемні матеріали.

Приклади? Будь ласка:

- гороскопи, найнезвичайніші гіпотези науковців;
- творчі портрети політичних лідерів Кіровоградщини;
- бесіди про виховання підлітків, проблеми школи;
- поради для молодих господарів і господинь;

- новини спорту, музики, а також — практичні рекомендації, як зберегти молодість і довголіття;
- детективи й фантастика;
- "Клуб знайомств", який допомагає знайти близького друга чи подругу. "Поштова скринька" — вона об'єднує юних любителів листуватись. "VIDEO". Усе це є в "МК"-91. Буде і в наступному році.

Крім того, плануємо до публікації:

- "Клуб бізнесменів" /як початкуючих, так і метрів/;
- "Курінь Котигорошка" — рубрику для найменших;
- уривки з книги відомого болгарського каратеїста;
- і, звичайно, будемо йти в ногу з сучасним політичним життям — сторінки газети відкриті для дискусій з найбільш актуальних питань.

Гарантуємо щотижневу програму телебачення, цікаві рекламні оголошення, інформацію про сеанси в кінотеатрах Кіровограда й області.

Для фанів — найсвіжіші новини сучасної музики /у нас є позаштатний кореспондент у Москві/.

НАСАМКІНЕЦЬ ЗВЕРТАЄМО ВАШУ УВАГУ: — за помірковану плату "МК" друкує найрізноманітніші оголошення — про обмін, продаж, купівлю речей, квартир, втрату документів, а також — поздоровлення, співчуття, — надаємо рекламні послуги для підприємств, організацій, кооперативів і установ, навчальних закладів і окремих громадян — оплата в будь-якій формі.

Отож, ми вже трохи знайомі! Будемо друзями? Будьмо! Наш індекс 61103. Передплатна ціна на рік 9 крб. 60 коп., на шість місяців — 4 крб. 80 коп., на три — 2 крб. 40 коп.

Сашко О. додому не поспішав. Вечірнє місто затагло у вир звичних розваг, дорослі "кореші" по-приятельськи поплескували по плечу: хороший ти хлопець, мовляв. А вдома? Знову нудні нотації... "Взяли" Сашка біля фонтану, що навпроти облтелерадіокомітету. Досвідчене інспекторське око вихопило з напів'яного чоловічого гурту маленьку постать.

поїдеш? — Ось погуляю і поїду... На годиннику близько десятої вечора. Погуляти Сашкові, правда, більше не пощастило. Разом з інспектором ІСН Кіровського райвідділу міліції Сергієм Кукурузою довелося пройти трохи вище, туди, де розміщена Ленінська інспекція у

що-небудь — поїзд, як кажуть, пішов... У випадку із блукаючим Сашком ситуація саме така. На останньому засіданні комісії у справах неповнолітніх Кіровського райвиконкому хлопцева мати ледь не на колінах благала: забери його в спецшколу. Немає вже сил із ним щось робити — пробували і добром, і злом, і

там... Чому до школи не ходиш? Махає зневажливо головою: "Не хочу". Їхнє протистояння — Сашка і школи — почалося ще з першого класу. Чомусь не злюбили вони один одного. І переступити цю неприязнь ніхто їм, на жаль, не допоміг — ні з одного, ні з іншого боку. Тоді й батькам, може, примусити треба було б; мо-

чу, як він мене облупить. О, він казав дасть... — роблено зітхає хлопець "у штабі" перед старшим інспектором С.М. Новак. — Сашо! Ну ми ж з тобою домовились. — докірливо дивиться на нього Світлана Михайлівна. — Ти ж обіцяв не втікати з дому. Місяць для виправлення дали тобі на комісії. А ти знову... Хочеться у спецшколу?

Хлопець картинно розводить — що я, мовляв, можу з собою зробити. І то вже настільки зачнені жести, міміка, настільки вони фальшиві, несправжні, що стає не по собі. Якби це дійство проходило на сцені, можна було б тільки порадіти за неабиякі акторські дані цього підлітка. У житті набагато серйозніше і вміння покажнано опустити голову чи докірливо зітхнути в унісон з працівниками міліції, які вже стільки часу морочаться з ним — лише гра. Добре відшліфована і відмінно завчена: здається, поіншому він уже й не вміє.

Того вечора Сашко був ще й "веселенький", хоча довго доводив, ледь не на вухо шептав Світлані Михайлівні, "що випив ще вранці ковток пива. Де? Та ось тут за рогом, у "гадюшнику". Хлопці пригостили..." і тільки пишучи пояснювальну, "розколовся" і все допитувався у інспектора В.В. Євсєєва, як написати цифрами два з половиною /стільки стопок вина випив він ще до обіду десь у вагончику. Зичайно, з якимись хлопцями. А тоді додав ще Ну, а маючи вдосталь часу і чималий досвід, стала красти вже солідніше /у сусідів і школі обходилась дрібничками/. До того ж і географія "подвигів" розширилась, бо періодично вояжувала по області. Мама у комісії по справах неповнолітніх при Кіровському райвиконкомі так і сказала: "Забірайте її в тюрму". А що вона могла сказати, коли Наташка для виправдання численних прогулів в училищі уже не раз "ховала" своїх родичів, в тому числі і матір. Яким же було здивування заступника директора училища, котрий після трагічної Наташиної звістки прийшов виразити сім'ї щирі співчуття, а двері йому відкрила... її мати.

З дівчиною морочились теж довго. Намагались взяти добром, згодились навіть на останньому засіданні комісії у справах неповнолітніх з її пропозицією пожити трохи у подружній сім'ї, поки прийде час, трохи владнається все /"дайте мені можливість обдумати своє життя, я хочу розібратись у всьому сама"/. Дали — тиждень три було наче нічого, а в листопаді — знову дві крадіжки. Тепер "закрили" — і

пива. Все, про що тут ішла мова — лише маленька децима із Сашкового життя. Він же не пійманий на крадіжці чи на грабежі. Але до того лишився один малесенький крок. Не всі "старші друзі" пригостять імпортними цигарками чи винцем просто так, деякі з них можуть потребувати "компенсації". Враховуючи ж те, що сьогодні крадуть абсолютно все — починаючи із пелюшок і закінчуючи кількатонними КРАЗами, причому місце грабежу може бути теж найрізноманітнішим — від чийсь квартири до службового кабінету високого керівника, то Сашко може стати слухняною іграшкою в чужих руках... До того ж перші самотні "кроки" хлопцем уже зроблені. Дві кришталеві вази, костюмчик маленького братика та ще дещо моментально зникло у базарному вирі. Якщо рука не здригнулась взяти у своїй квартирі, то у чужій тим більше...

Шістнадцятирічна Наташка Р. уже "добралась". Тепер має змогу "подумати" у слідчому ізоляторі — поки розкручуються епізоди скоєних нею кільканадцяти крадіжок. Може, то й добре, що вона там сидить, бо сусіди так і сказали її матері: "Вернеться додому, вирисям яму, уб'ємо і там і закопаємо". Так вона їм допекла: крапа, де могла і що тільки бачила.

У минулому році після закінчення 9 класів прийшла дівчина в сімнадцяте профтехучилище. Зиму ще так-сяк перебула, а з весни стала пропускати заняття, втікати з дому і невідомо де броджати. підсумують уже все. Без скидки на вік і на слюзи.

— Це ж воно, коли там, на волі, то "герой" і все за вигоду, — розповідав мені під час минулорічної експерсії по слідчому ізолятору один із заступників начальника. — Там можна нагробити матері, кинути матюком услід дільничному, а тут пиха моментально щезає. Днів два-три посидить і слюзи градом — я більше не буду... Тільки пізно вже. Треба раніше було думати.

Моя б воля, узяти б отих, що вже ось-ось, на краю прірви і привів би сюди, аби побачили на власні очі, що їх тут чекає і чим закінчаться їхні "геройства". Я б нічого не казав — закрив би хвілини на 15 в камеру. Хай відчують самі, що воно таке... Ото була б найкраща профілактична робота...

Наташка уже "там". Сашко ще — ні, хоч дуже близько /правда, до 14-и років можна прикритись законом/. Скільки їх, таких, ще неприкажано бродить по наших вулицях у пошуках розваг, пантрує за чужими речами, зграями оточує чергову жертву, знущаючись і з старого, і з малого...

"Людам належить жити у спокійному світі і тільки звірам — у шаленій злобі" — сказав Овідієм тисячі років тому. Сьогодні людська жорстокість перевершує інколи, і звірачу...

О. ПИЛИПЕНКО.

"ВЕРНЕТЬСЯ

ДОДОМУ—

УБ'ЄМ!"—

обіцяють сусіди.

"ЗАБИРАЙТЕ

Ї

В ТЮРМУ"—

просить мати.

...Шістнадцятирічна Наташка поки що сидить у слідчому ізоляторі...

Хлопцеві діватися було нікуди: побачивши знайомі лица, сам пішов назустріч. Правда, при цьому ретельно прикривав затиснутий у кулаці тліючий недопалок рукавом задової куртки.

— Ти що тут робиш у такий час?

— Гуляю...

— А у кулаці що?

Подає недопалену цигарку "Мальборо". Тут навіть міліціонери здивувались. Як для 13-річного Сашка — досить шикарно: відомо ж, яких грошей коштує така забава.

— Де ж ти взяв?

— Друзі старші пригостили...

— Як? Ти їх знаєш? Невизначено махає в бік чоловічого гурту:

— А, там різні є...

Конкретизувати, однак, не збирається.

— Мати знає, де ти зараз?

— Не знає. Я ці два дні у бабусі був. Не вірите? На Лелеківці живе...

— Додому коли

справах неповнолітніх. Тієї п'ятниці там засідав своєрідний штаб — обласна інспекція, чи то б пак, згідно з нововведенням, відділення по боротьбі із злочинністю серед неповнолітніх і молоді управління карного розшуку обласного УВС. Працівники цієї служби проводили рейд "Вечірнє місто". Мета його очевидна — перевірити, до якого часу "гуляють" вулицями Кіровограда і застиджуються в барах чим кафе неповнолітні і чим вони займаються. Статистика скоєних підлітками крадіжок свідчить, що трапляються вони, як правило, у вечірній чи пізній час, причому батьки нерідко навіть не знають, де їхні діти і що роблять. Причини цього різні: деяким мамам і татам просто не до власних дітей, бо день для них починається і закінчується у хмільному чаду. Інша ж частина батьків уже безсила зробити із дітьми

просили, і карали, і переконували — як до стіни... З дому втікає, у школу не ходить, водиться бозна з ким. Зрозуміло, що добром це не закінчиться — хлопець повинен учитись, а він уже, певно, й не пам'ятає, коли ручку в руках тримав.

Першого вересня цього року батьки вирідили Сашка до школи, як і всіх нормальних дітей, у новому костюмі, з портфелем, прибраного — учись... Знайшли його через два тижні — брудного, смердючого, без костюма і портфеля, у чужому одязі. Де був? Познайомився на Новомиколаївці з якимись хлопцями, жив у них, тоді рибалив із ще одним знайомим, той рибкою пригощав. Так і харчувався. А де ж ці хлопці живуть? Починає фантазувати: спочатку наліво, тоді перевулком, трохи вниз, ні, тоді направо, а там третій під'їзд. І все це десь безвідносно —

же, й натиснути жорсткіше на нього...

Крім того, є ще один суттєвий нюанс, про який говорити не дуже етично, але який зіграв очевидну роль у тих непорозуміннях, котрі виникали практично у всіх школах, де б Сашко не вчився. Змів він їх, до речі, п'ять чи шість. Дитину треба було лікувати, і не уривками, як те намагалась робити мама, а пройти повен курс лікування. Звичайно, це непросте: відомо ж, що жінка й так як білка в колесі і їй дістається найбільше. Можливо, думали, що саме пройде, хоча до бабки кілька разів водили.

Аби не насміхались у школі, Сашко туди й не ходив. Із "старшими друзями", як він їх називав, набагато приємніше — про уроки вони не питають, дають цигарок і винця можуть налити. А вдома?

"О-о-о, вітчим казав, що якщо я ще раз уте-

У вас виникли проблеми в особистому житті? Ви не відчуваєте радості від спілкування з близькою людиною? Ваш коханий перестав вас цікавити? Ваша подруга незадоволена вашою поведінкою в інтимних ситуаціях? Ви ніяк не можете налагодити тісне знайомство з людиною, котра дуже подобається? З ким не траплялося. У кого просити поради? "Та плюнь на нього, козла" або "Заломи їй руки добряче, щоб не борсалася" — при нашому рівні культури ви маєте багато шансів настрикнутися саме на такого сорту консультацію, після якої рекомендації хочеться здійснити вже щодо поради. Кіно? Там останнім часом ці речі показують або так, що починає кортіти давно забутої пастили — такі індійські солодощі течуть з екрану, або даму розкладають на столі й обробляють, мов м'ясник баранячу тушу. Література? "Так ніхто не кохав, через тисячі літ лиш приходить подібне кохання"... Все це дуже зворушливо, але сьогодні конче треба знати, чого це вона вчора не

схотіла піти до кафе, бо нібито хвора, і вже через півгодини після відмови смоктала каву з Романом. Від ко- оперативних порад у худеньких брошурках паморочиться голова: здається, що досить вдало підняти ногу чи вчасно запустити пальці в потрібну зону, як птиця щастя вже у вас в руках. Почнете натискувати й погладжувати достоту за "Камасутрою", а вона замість найвищого захвату — трісь вас по науково натренованих руках, от і вся любов...

Тим часом багато непорозумінь між чоловіком і жінкою знаходяться в сфері психології, етики й навіть гігієни, і доступної літератури про це значно менше. Фрейд загалом не на середнього читача розрахований. Наше невелике дослідження, не претендує на вичерпність, але, може, ви впізнаєте подібні своїм ситуації і пізнання мотивів дій їх учасників допоможе зрозуміти вам самих себе чи ваших знайомих, котрі до цього дратували вас своїми дивацтвами чи комплексами.

РИБКА В АКВАРІУМІ

Монолог:
— Ми знайомі досить давно. То ми віддалялися одне від одного, то потім знову зустрічалися. Я не думаю, що ми закохані. Не хочу втрачати з ним контакт через те, що інші мої знайомі хлопці ще гірші. Як дихнуть на тебе, то боїшся пожежі на спиртзаводі. А цей книжок багато читає, їздив усюди, розказати є що. Зустрічалися ми все на нейтральних територіях або у знайомих чи в мене, в нього я ніколи не була. Живе він у гуртожитку секційного типу, і нарешті я туди потрапила. Не дуже він і запрошував. Я теж не дуже рвалася, але оця його нехоть мене аж заінтригувала і розсердила: що, я така страшна, що мене соромно гуртожитській публіці показати? Чи, може, в нього якась подруга там є — ну, з тих, що люблять млинчиками пригостити чи сорочку випрати за крихту уваги з далеким прицілом. То й хай, я на роль економки не претендую, я тут нікому не конкурентка.

Коротше, домовилися ми на певний час. Приходжу. У кімнаті — дим stoveм, хоч сам він не курить і знає, що я диму цигаркового не переносю. Він живе один, але чомусь саме в цей час йому знадобилося бесідувати під музику з якимось парубком. Коли я зайшла, мій знайомий ледве обернувся од магнітофона, а той хлопець з помітним небаченням пішов з кімнати. Роздавалася я сама, бо не дочекалася, поки господар зніме з мене пальто. Запрошення присісти теж не діждалася, сіла сама. Зав'язали якусь розмову,

коли це без усякого попередження розчиняються двері, заходить якась дівчина і мовчки, як у себе вдома, шугає в холодильник. Поки ми розмовляли, вона хрускала тим холодильником разів п'ять, тягаючи з нього то курей, то майонез, то ковбаси.

Оце я так розважалася в кавалера, спостерігаючи, які дефіцити містяться в нутрощах його холодильника і хто ними ласує. Той хлопець теж разів зо три заходив, і мій знайомий залюбки балакав би з ним і далі, а моя присутність наче заважала їм. Коли нарешті ми сіли пити чай, то він розкрив двері навстіж, і коридором сновигали люди, часом з цікавістю позираючи, а що ж ми тут робимо. Все це відбувалося під супровід забійної музики — у нього по кутках стояли колонки

десь мого зросту, і він, хоча я прохала зменшити звук, ловив кайф під цей гуркіт. Іншого часу в нього, певно, не було. Зрештою він запропонував піти до сусідів на телевизор. Ніби я все життя мріяла провести в товаристві тих сусідів! Відмовилася, він розсердився, потім пробував мене обняти /при розчинених дверях/ — він що, спеціально влаштував спектакль для своїх співмешканців? Я не стрималася й висловила йому все, що думаю про цей публічний будинок, де я відчувала себе, мов риба в акваріумі, яку хто завгодно крізь скло розглядає. Він відповів, що це хороші люди, допомагають йому, і він не "може" плюнути їм в обличчя.

Звичайно, в чужий монастир зі своїм уставом не лзуть — то я більше в цей "монастир"

не ходитиму, якщо для мене тут не знайшлося двох годин для розмови буз свідків. Я не думаю, що він влаштував це зумисне, аби мене спровадити. Ні. Він просто звик жити в такому прохідному дворі й думки не допускає, що комусь це може бути противно. Він сказав мені, що я повинна бути простішою, інакше тяжко мені доведеться. Хай мені краще буде тяжко без такого загалом розумного хлопця, як він, але в такому балагані з таким хамським прийомом ще гірше...

Ця наївна особа явно створена не для нашого великого спільного гуртожитку, де людина людини вовк, товариш і брат. Ну що за церемонії вимагати особливої уваги тільки для своєї особи, коли ми тут усі гуртом, усі як один, одностайно куди завгодно, і чого ото виламуватися й корчити з себе королеву? Цей "громадський" хлопець, мабуть, не дуже постраждає від того, що приятелька від нього відвернеться — не його поля ягода, а

інший хтось, може, й турбувався б у такому випадку: чим не влаштував? І, думаємо, більшість ламатиме голову даремно, бо хто їх коли вчив, що коли запрошуєш людину в гості, то слід старатися її догодити? Хоча б з егоїстичних міркувань: "Я зумів зробити так, що людина зосталася задоволена моїм товариством, а не грюкнула на прощання дверима". Але для цього треба передусім мати повагу до себе, а доволі нас власна гідність частіше утверджується кулаком і матюком, аніж елементарно пристойними манерами...

ТАК НІХТО Н

МАЛИНОВИЙ СІК

...Спочатку пропала відеокасета. Перекидав усе в домі дотори дном, батьків перепитав, із брата мало душі не витрусив — може, здає на прокат малий старшокласник, вони тепер з колоски вміють крутитися — марно. Випадкові люди до нього не заходили, все добре знайомі, й валялася касета разом з іншими на їхніх очах уже добрих піроку в цілості й недоторканості. Вирішив, нарешті, що сам десь приткнув, коли знайде, може, аж при ремонті. Потім зникла нова футболка "Босс". Мама не прала, батькові вона ні до чого, а малий від розпитування так розревівся, що мати, "аби не довести дитину до божевілля", забрала малого спати до себе й заборонила навіть підходити до кімнати старшого брата, хоча той і став замикаати її на ключ.

Потім настала черга шкіряного ремня, якого батько привіз із Польщі. І знову доводилося підозрювати лише домашніх /зрештою це обличчя, не перший же рік разом живуть/ і... Таню, але це не менша дурниця, вони зустрічаються два роки. Він знає її як самого себе. Коли з шухляди письмового столу зник конверт із десятком лотерейних білетів, він подумав, що хтось його негарно розігрує: кому потрібні ці порожні папірці? Може, нечисть яка завелася, домовик чи що, але ж він у ці дурниці не вирів.

Далі щезли з кишені джинсів 400 карбованців зарплати, яку забув викласти... причини на те були поважні. Якраз була річниця їхнього з Танею знайомства. Вона прийшла з давно не баченим шампанським квітами, підпала якесь

індійськi ароматичні палички /сказала, що знайомі крішнаї подарували/, і дуже скоро ті джінси були пожбурені на килим. Таня зосталася в нього до ранку. Він провів її на зупинку в тих же джінсах, а руку до порожньої кишені загнув аж удому. Випасти гроші не могли, кишеня на блискавці. Коли королева язиком злизнула французький косметичний набір — подарунок для Тані, він подумав, що він псих. А коли не стало батькової туалетної води у ванній, він позвонив колишньому однокласнику.

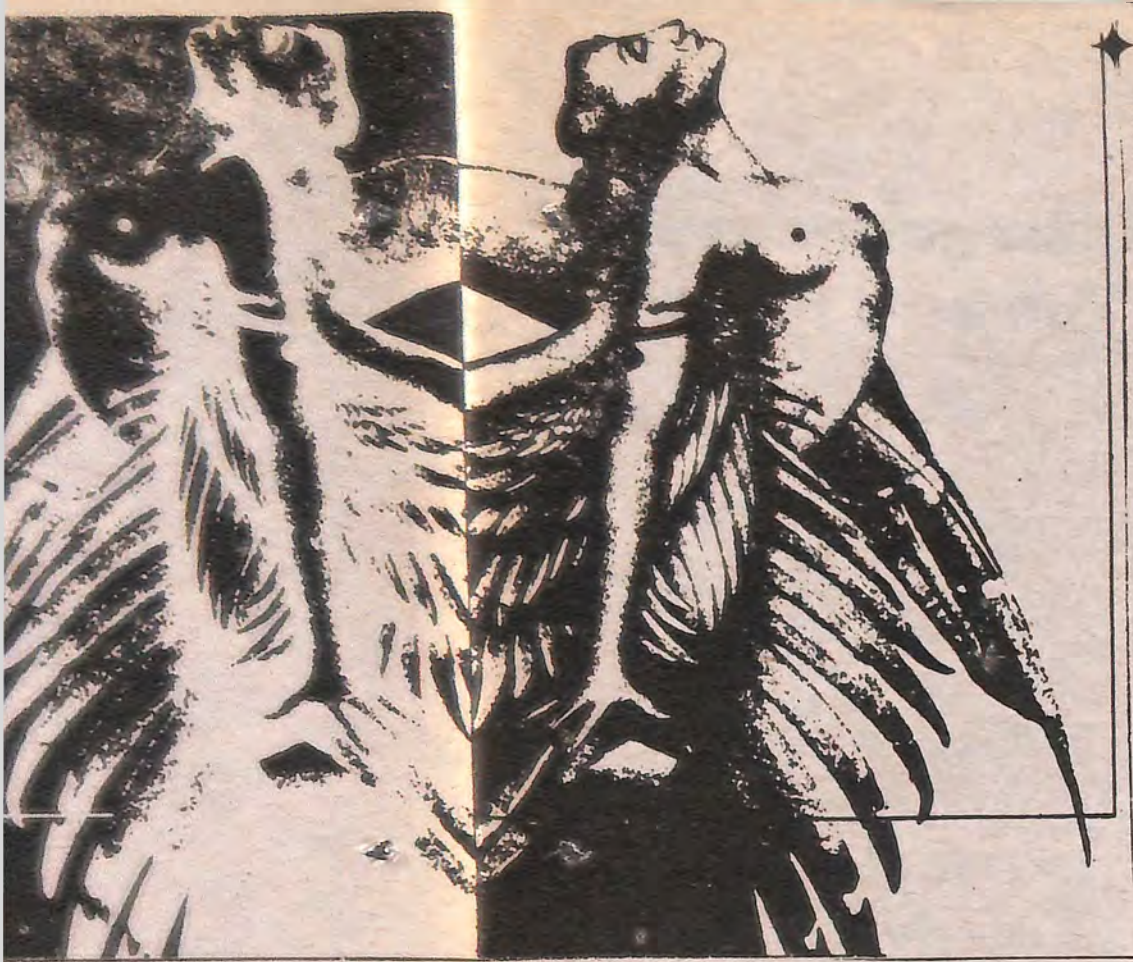
Тані він так нічого і не розповів. Не можна сказати, що він її не підозрював, і навіть "підкладав" деякі речі, тобто не замикав їх у шафі чи столі. Свєтра свого нового, мамину шкіряну сумочку... Все зоставалося на місці. Він не стільки боявся образити Таню пізозрою, не стільки боявся втратити її, якщо вина її буде доведена /чи не доведена, але вона розгнівається за несправедне звинувачення/ — він боявся себе. Боявся, що він тоді ЗРОБИТЬ З ТАНЕЮ, він боявся своїх наступних почуттів. Йому здавалося, що він звальється в якусь бездонну смердючу провалля, з якого не вибереться довіку. Ото він і зустрівся з однокласником, котрий працював у міліції.

Той вислухав, присікливо розпитав про всі деталі, але, спасибі, не висловив уголос жодних припущень. А через кілька днів зі словами: "Тільки нікому ні бум-бум, а то як на часі", дав йому невеликий пакетик і навчив, як користуватися його вмістом.

Він витрушував той порошок разів п'ять на різні речі, які, на його думку, могли приваби-

ти злодія. /Боже, невже Та ну?/. Протягом трьох тижнів ніхто, крім неї, не заходив до його кімнати. Він так боявся, щоб вона нічого не заплідзирила, що зовсім перестав бути схожим на щасливого закоханого. Його обсипало жаром у її присутності, але зовсім не від того, що раніше. Став перешкодою появию випивати трохи вина й пива, щоб здаватися п'яним — "через неприємності на роботі". Він справді їх болісно переживав, і Таня була в курсі. Він майже гвалтував себе, коли вони опинилися в постелі, але з часом, бачачи, що речі на місці, він поступово ставав спокійнішим і водночас палкішим з Танею. Посипані речі були добре сховані, хоч і не під замком, так що випадково Таня торкнулася їх не могла. Він залишав її саму, довго тиняючись по кухні чи сидючи в туалеті, він кілька разів у неї в гостях шукав сліди своїх зниклих безбів, хай їм біс, аж поки не настав той фатальний вечір. По телевизору недавно показали кліп, де якась кінозірка цілується зі своїм милим у пінняві ванні, довкола якої танцють запалені свічки. Таня заманулася влаштувати таке й собі. Його домашні звикли, що Таня вже майже їхня невістка, тому не заважали їм. Він занурився в теплу лагідну воду першим, і розім'ялим поглядом спостерігав, як Таня роздягається. Нарешті вона скинула останній невагомий предмет, струнула блискучим волоссям і простягла до нього руки...

Товариш попереджав, що це схоже на малиновий сік, але йому здавалося, що по мокрих долонях Тані тече кров. Вона з усмішкою плюскотила своїми

НІЧ ЖАХІВ

Незважаючи на усталену думку, чоловіки досить уважно прислухаються до власного організму й почуттів. Великі корективи у світогляд поступово вносить цивілізація. Зростання ролі розумової праці, полегшення умов буття помітно применшує значення традиційних чоловічих критеріїв: сили, мужності, простоти, рішучості, небалакучості. Натомість починають цінуватися чуттєвість, галантність, вишуканість, почуття гумору, комунікативність, зовнішній вигляд. Так, опитування американських жінок виявило, що їх цікавить не діаметр біцепсів чи

комплекс сексуальної неповноцінності.

Так, іншому персонажу нашої статті випала лиха доля від початку мати справу з "динаміками". Першу невдачу він так-сяк витерпів, друга його насторожила, а третя зовсім збила з пантелику. Пізніше він взагалі став побоюватися сексу, аби не нажити собі недоброї слави.

Звісна річ, подібні випадки. Історії найчастіше бувають в юнацькі роки. З віком змінюються погляди на секс, з'являється впевненість у власних силах. Однак травми молодості довго не загоюються

багаторічному коханні, та він ніякові і тікав від неї. То була кара Божя, ці Мишкові комплекси.

Його страхи та вчинки виводили з рівноваги навіть найкращих друзів. Хоча, слід віддати йому належне, відхилень у нього не було і Мишко, як нормальна людина, до послуг гомосексуалістів не звертався і по туалетах з масними очима не вештався. Залишився байдужим і до пляш-ки.

Аж ось /йому вже було далеко за тридцять/ надійшла радісна новина: Мишко знайшов таку дівчину, вона йому та й він їй подобаються, події стрімко розгортаються. Все ж, пам'ятаючи про вік і про власні комплекси, Мишко запросив на свій "дебют" групу "консультантів" з числа давніх приятелів.

Інструктаж тривав дві доби, і Мишко пішов до своєї коханої з твердим наміром — не відступати. Напередодні "консультанти" поговорили з дівчиною, делікатно розповіли їй про сором'язливість Мишка, інертність, мовчазність і водночас добру вдачу. Отже, все йшло до одного.

Але поки "консультанти" пили у сусідньому ресторані за Мишка /"Щоб не підкачали"/, той мовчки гортав сімейні альбоми і дивився телевізор. А вона, бідолашна, різними методами намагалася пробудити в нього рішучість. Та марно. Рішучість заснула й, мабуть, назавжди. Остаточного спохмурнілий Мишко втратив всі надії і поїхав у Сибір, як кажуть, на "край географії"...

ТАК НІХТО НЕ КОХАВ?..

МАЛИНОВИЙ СІК

пропала індицькі ароматичні палички /сказала, що знайомі крішайти подарували/, і дуже скоро ті джінси були пожурені на килим. Таня залишилася в нього до ранку. Він провів її на зупинку в тих же джінсах, а руку до порожньої кишені загнув аж удома. Випасти гроші не могли, кишеня на блискавці. Коли королева язиком злизнула французький косметичний набір подарунок для Тані, він подумав, що він псих. А коли не стало батькової туалетної води у ванній, він позвонив колишньому однокласнику. Тані він так нічого і не розповів. Не можна сказати, що він її не підозрював, і навіть підкладав деякі речі, тобто не замикав їх у шафі чи столі. Свєтра свого нового, мамину шкіряну сумочку, все зоставалося на місці. Він не стільки боявся образити Таню пізною, не стільки боявся втратити її, якщо вона її буде доведена /чи не доведена, але вона розгнівається за несправедливе звинувачення/ — він боявся себе, боявся, що він тоді ЗРОБИТЬ З ТАНЕЮ, він боявся своїх наступних почуттів. Йому здавалося, що він залягався в якусь бездонне смердуче провалля, з якого не вибереться довіку. От він і зустрівся з однокласником, котрий працював у міліції. Той вислухав, присікливо розпитував про всі деталі, але, спасибі, не висловив угодос жодних припущень. А через кілька днів зі словами: "Тільки нікому ні бум-бум, то як начальство визнає, по хребту одержу", дав йому невеликий пакетик і навчив, як користуватися його вмістом. Він витрушував той порошок разів п'ять на різні речі, які, на його думку, могли приваби-

ти злодія. /боже, невже Та ну?/. Протягом трьох тижнів ніхто, крім неї, не заходив до його кімнати. Він так боявся, щоб вона нічого не зазіхнула, що зовсім перестав бути схожим на щасливого закоханого. Його обсіпало жаром у її присутності, але зовсім не від того, що раніше. Став перед її появою випивати трохи вина й пива, щоб здаватися п'яним — "через неприємність на роботі". Він справді і Таня була в курсі. Він майже гвалтував себе, коли вони опинилися в постелі, але з часом, бачачи, що речі на місці, він поступово ставав спокійнішим і водночас палкішим з Танею.

Посипані речі були добре сховані, хоч і не під замком, так що випадково Таня торкнулася їх не могла. Він залишав її саму, довго тиняючись по кухні чи сидючи в туалеті, він кілька разів у неї в гостях шукав сліди своїх зниклих бейсхей, хай їм біс, аж поки не настав той фатальний вечір. По телевізору недавно показали кліп, де якийсь милою у пінняві ванні, довкола якої палають запалені свічки. Тані заманулося влаштувати таке й собі. Його домашні звикли, що Таня вже майже їхня невістка, тому не заважали їм. Він занурився в теплу лагідну воду першим, і розміллим поглядом спостерігав, як Таня роздягається. Нарешті вона скинула останній невагомий предмет, струснула блискучим волоссям і простягла до нього руки...

Товариш попереджав, що це схоже на малиновий сік, але йому здавалося, що по мокрих долонях Тані тече кров. Вона з усімішкою чуплюкотила своїми червоними пальцями в піні: "Цікавий сюрприз, що це ти сюди налив?". Страшний день настав, і був він зовсім не таким, який спливав у його уяві. Він обняв Таню, поцілував і абсолютно спокійно сказав, що зараз принесе ацетон, аби змити цю дурницю — мабуть, малий щось нахилився, і чарівно усміхаючись згораючи від нетерпіння коханий, пішов голий і мокрий у свою кімнату. У нього вистачило самовладання витерти насухо руки, перш ніж розкрити її сумку. В нього вистачило самовладання покласти ту сумочку з його майкою /господи, 50 крб. навіть у комерційному!/, у поліетиленовий пакет і спокійно зі словами "Ось тобі рушник" подати ту розкрити сумку з майкою Тані...

Відтоді він пробував зустрічатися з двома дівчатами. Усе було в нормі, поки діло не доходило до... Жодної з них він навіть поцілувати не міг! Не те, щоб у нього не було бажання. Міг пригорнути, із задоволенням обняти теплий стан. Та коли дівчина, відповідаючи на ласку, закидала йому свої руки за шию чи клала на плечі, він бачив на тих руках червоні плями. Він саркастично дивувався, він морочився з вибаченнями, але так чи інакше в нього нічого не виходило, і він став уникати дівчат зовсім... Здається, неважкий випадок для психіатра. Але наш герой боїться йти до нього на прийом, аби не потрапити на облік, тоді пляма на все життя! Він не має жодного однокласника, котрий пішов би по медичній лінії. З міліціонером пошастило більше...

кількість підйомів-обертів, що здатен зробити обранець, а вираз очей, фігура, почуття гумору, характер /хоча і традиційні риси чоловіків теж не втратили свого значення/.

Безумовно, найголовніше — вміння поводитися в ліжку, мати досконалу сексуальну вдачу, вміти відчувати жінку, і чоловіки /принаймні розвинені/ це чудово усвідомлюють. Тому так болісно переживають вони свої вади, часто гіперболізують недоволі, висувають підвищені вимоги до власних параметрів, "тактико-технічних даних". Будь-які невдачі на цьому терені життя можуть призвести до катастрофічних наслідків. А найстрашнішим словом, що перекреслює усі плюси людини, стає "імпотенція".

Краще втратити роботу, гроші, майно, ніж бути у статевонаїмному віці імпотентом. І, не дай Боже, в молодості! Перші сексуальні невдачі виробляють досить стійкий комплекс, а обставини, що їм сприяли, стають фатальними. Один чоловік, наприклад, напився "сухого вина і мав справу з жінкою, яка морочила йому голову майже до ранку. Фізична втома, певне сп'яніння далися взнаки. Він не міг, але відтепер цей хлопець глибоко переконаний, що саме сухе вино, шампанське — найнебезпечніші вороги сексу, тому принципово їх не п'є, навіть при "мирних" обставинах.

Фізичну втому від важкої ночі він до уваги, до речі, не бере. Це для нього звичне явище. За його словами, значна частина дівчат належить до "товариства "Динамо", як називають у молодіжному середовищі тих, хто довго чинить опір у ліжку.

Рідко зустрічаються не зовсім розбещені дівчата, які прагнуть лише сексу, а не переслідують мету вийти заміж за чергового партнера. Задля підкреслення власної цнотливості та сором'язливості вони здатні перетворити ніч кохання у ніч жахів. Сили у чоловіка вистачає не завжди. В результаті — він у трансі, вона — ображена. Помалу формується

якщо не загоюються взагалі.

Один хлопець, назовемо його умовно Мишко, з дитинства багато працював у селі. Виріс кремезним, здоровим, ніколи не мав шкідливих звичок. Роками займався спортом. Один його вигляд /широкі плечі, зріст під два метри/ міг, здавалося, обеззброїти будь-яку дівчину. Він зі смаком одягався, вмів підтримувати розмову, володів іноземними мовами, і водночас був надзвичайно сором'язливий. Після служби в армії, коли батьки вже втратили надію оженити свого здорованя-сина, Мишко вступив до університету.

Життя в гуртожитку повне спокус і розчарувань. Тамтешні мешканці поділяються, як правило, на "букарників" /дуже незначний прошарок/, алкоголіків /чималий/ та секс-гангстерів /також чималий/. Мишко за своїми антропометричними даними мав належати до останньої категорії. Та ні, він і надалі боявся, соромився дівчат.

Перші рік-два всі думали, що Мишко у когось палко закоханий. Потім прийшли до висновку, що він "суцільний комплекс" і з нього почали сміятися. Зрештою, його стало шкода, і хлопцеві вирішили допомогти.

Спочатку були поради, практичні рекомендації, вказівки. Мишко уважно слухав, інколи жахався відвертій брутальності та надмірній описовості, однак до практичних дій не переходив.

Пізніше хлопці почали підставляти йому дівчат, часто представниць відомої професії, але це ще більше поглиблювало його комплекси, примушувало замикатися в собі. Він вважав нижче своєї гідності користуватися послугами зі сторони. Хотів усе зробити сам. Його закривали в кімнаті з дівчиною, але він, вибачившись, посилався на невідкладні справи й висаджував двері. Однокурсниця зізнавалася йому в

Ніна ДАНИЛЕНКО,
Євген ШЕПІТЬКО.

О
Д
Н
О
Л
Ю
Б

У залах столиці, де впа-
новують найвизначніших
письменників, 5 грудня, мабуть,
відбулися б присвячені його
ювілею вечори, українське те-
лебачення взяло б інтерв'ю у
відомого митця, можливо, як і
багато наших письменників. —
у народного депутата України.
А може, й не був би він
депутатом, хто знає? Але що
був би небайдужим до долі
свого народу, України — то
безперечно. Бо хіба може та-
лант, що прийшов у Спілку
письменників з глиняної убогої
селянської хати не відчувати
скривдженості тієї хати, мораль-
ної і фізичної неволі народу
й особистості? Він відчував це
дуже гостро, тож не бачачи
іншого виходу у задумливій
партійно-логістичній атмосфері
70-х років, наклав на себе ру-
ки. По-різному сьогодні
оцінюють той вчинок. Але та-
лант Григора Тютюнника, якому
5 грудня виповнилося б лише
60, від того не згасчав.
Не відчує кожен, хто прочитав
бодяй одне його оповідання.

Пропонуємо вашій увазі спогади
про Григора Тютюнника жур-
наліста, художника з Новомиргоро-
да В.Шульги.

У жовтні-листопаді 1971
року в Спілці письменників
України проводилась виставка
моїх картин.

...І ось серед відвідувачів
з'явився худорлявий, середнь-
ого віку чоловік з чорною
шевелюрою, дещо сумними
очима з-під нахмурених брів.
Він запитав:

— А хто тут буде автор
цієї виставки?

Я відрекомендувався.

— Будемо знайомі, Григорі
Тютюнник, — сказав чоловік
і усміхнувся. В цей же день
Григорі Михайлович познайомив

мене з дружиною — тут же,
у виставочному залі. Серед
відвідувачів, які першими по-
знайомилися з виставкою і
залишили свої записи, було
подружжя Тютюнників. У той
же день, надвечір, запросив
мене до себе в гості.

У мене було бажання на-
писати портрет господаря до-
му, та він відмовився
навідріз, мотивуючи це тим,
що він не вміє позувати.
"Колісь іншим разом..." —
сказав він, і його волі не
можна було не підкоритися.

Григорі Михайлович познай-
омив мене зі своїми двома
синами, тоді ще школярами.
З усього було видно, що він
їх надзвичайно любив. Це
відчувалося в інтонації кожно-
го вимовленого на їх адресу
слова, хоч свої любові він
намагався не показувати.

Після вечір ми сиділи до
опівночі на балконі. Про що
ми говорили? Про мистецтво,
книги, живопис, музику... Про
те, що людина фізично "зні-
кає", а мистецтво лишається на
віки, якщо це справжнє мис-
тецтво. Тютюнник взагалі був
неговіркою людиною, але того
вечора говорив багато, роз-
повідав про себе і про свого
брата — автора роману
"Вир".

Я подарував своєму ново-
му другові дві акварелі, на-
писані по-мокрому — таку
техніку він надзвичайно лю-
бив, захоплювався роботами,
виконаними таким способом.
Одного разу навіть сказав: "І
як ви цього досягаєте?! Ось
меланхолійно розбіглась хмара-
на, а ось тут далечинь така
туманна, а тут відчувається
роса на травах. Це ж чудо-
во..." — І, трохи подумавши,
додав:

— Я також відчуваю при-
роду і можу все це зобра-
зити словами...

Той, хто не знав Григора
Михайловича як непереверше-
ного новеліста, можливо, й
прийняв би це за хвастощі.

Насправді в цьому на диво
ніжному і доброму чоловікові
жили безпосередність, глибока
щирість.

Наше знайомство перерос-
ло в хорошу, міцну дружбу.
І чим далі я пізнавав харак-
тер письменника, тим більше
мене вражала його невлашто-
ваність у світі. Його душа
могла бути легко поранена
одним необдуманим словом
обивателя, а це безслідно не
проходило: письменник після
цього довго страждав, обурю-
вався. Він дуже легко схо-
дився з людьми, але коли
відчував нещирість, відразу
поривав усякі стосунки. Він
не любив лестощів,
підлабузництва.

Я довідався від Григора
Михайловича, що він починав
писати російською мовою. Ме-
не це здивувало. Нічого див-
ного, пояснив він, просто слу-
жив в армії, там майже всі
росіяни, от і почав писати
російською. Та скоро зро-
зумів, що легше писати своєю
рідною...

Потім ми зустрілися через
рік. Настрій у нього був
пригнічений. Скаржився, що
не може писати за чіткої ор-
ганізованою системою.

— Чотири місяці тому
мені дали з "Веселки" за-
дання — написати казки для
дітей... Все руки не
здіймалися... Та завтра сяду,
зроблю обов'язково, — твер-
до заявив він.

Так воно й було. Влітку
1974 року Григорі Михайлович
подарував мені книжечку
"Степова казка" видану "Ве-
селкою". Любому сімейству
Шульгів — Григорі Тютюнник,
у Києві влітку" — залишив
він автограф. Це невеличке
видання бережу для онуків
своїх, і коли переглядаю
його, немов бесіду з люди-
ною, яку надзвичайно любив.
Були ще зустрічі, щирі, заду-
шевні бесіди. Якось ми роз-
говорилися з приводу моєї
нової виставки.

— Для художника вистав-
ка, — сказав тоді Тютюнник,
— як для письменника книга.
Сперечаються — добре, за-
хоплюються — теж добре, та
кріпи мовчати, — це для ху-
дожника і письменника тра-
гедія.

Григору Михайловичу над-
звичайно імпонувало тверджен-
ня Гюстава Курбе: "Немає
течій, є тільки художники!"
Коли митець досягає мети —
хвилює своїм твором людину,
— не важливо, в якій манері
він написаний.

Пізніше, коли Григора Ми-
хайловича це стало, та роз-
мова про мистецтво пригада-
лася в особливому світлі. Тю-
тюник у своїй творчості був
завжди послідовним, правди-
ним. Цільність природи, щирість,
самостійність і порядність
виділяли його серед інших.

Мені здається, письменник
був одностороннім як в
літературі (він писав переваж-
но оповідання), так і в
житті...

Як загинула Січ

4 грудня 1803 року помер на Соловках останній
Кошовий Запорізької Січі Петро Калнишевський.

"Тим часом на царській
раді ухвалено було скасу-
вати Запорозжя і зруйну-
вати їх кубло — Запороз-
ську Січ. Справу цю до-
ручив Потьомкин генералу
Петру Текелію і князю
Прозоровському, щоб вони
якнайшвидше, але потаємні,
взялися до діла. Текелій
повинен був облягти Січ,
а Прозоровський тим ча-
сом рушити з великими
силами у Запорозькі пала-
нки і позаймати їх моско-
вським військом. На той
час у Січі, так само як
і по паланках, було не
багато народу. Нічого не
сподіваючись, — бо ще й
посли їх не повернулися
з Петербургу, — Запорожці
розійшлися по великому
просторі своїх степів на
хазяйські роботи, на ри-
бальство, на лови, тощо.
Коли це на Січ, де під
той час було тільки 20
гармат та не більш як
10,000 Січовиків, насунуло
облягло її з усіх боків,
якраз на Зелені свята /4
липня 1775 року/, величез-
не московське військо. У
тому було: 8 полків кон-
ниці, 17 ескадронів гусарів
і 13 полків Донських ка-
заків, а усього — більш
як 40,000. Три дні про-
стояв Текелій навколо
Січі, і коли йому присла-
но звістку, що князь Про-
зоровський зайняв уже усі
паланки Запорозькі, він
послав посланця у кіш і
запросив старшину до себе
в гості. Кошовий отаман
Калниш, або Калнишевський,
як його писали, зібрав на
раду курінних отаманів і
запитав:

— А що, панове ота-
мани, робитимемо? Москаль
у гості нас кличе. Чи
підемо, чи ні? Чи віддамо
Січ-мату москалеві, чи не
віддамо?!

Козацтво Запорозьке
дуже збентежилось. Воно
обурене було тим, що їх
крадькома і несподівано
облягли та зламали усі до-
говори і вольності їх.
Вони счинили страшен-
ний галас і з запалом ви-
гукували:

— Як?! Ламати присягу?..
Однімати наше кровне, —

те, за що ми, батьки й
діди наші, кров лили?.. Та
нехай Текелія приведе ще
стільки війська, то ми до-
ноги їх виб'ємо, як мух
передаємо! Чи то ж
можна віддавати Січ-мату,
наше славне Запорозжя,
за спасибі москалеві?! Та
не буде цього ніколи! По-
ки світ-сонця — не буде!

Але уміркована частина
старшини бачила, що нема
чого й думати про те,
щоб оборонитися од дале-
ко більшої сили москалів;
до того перечула вона
вже про те, що така саме
сила москалів зайняла усі
їх паланки, де zostалися
їх жінки, діти, добро. Тим-
то вони й не приставали
на те, щоб давати опір
москалям; до того ж ще
й Січовий архимандрит,
отець Володимир Сокольсь-
кий, почав прохати, щоб
не проливали крові християн-
ської та з надією на
Бога покорилися його волі.
Отаким способом насилу
вгамували більшість завзя-
тих Січовиків, і старшина
пішла із хлібом-сіллю до
Текелія, бо сподівалася, що
покірством запобіжить якої
ласки од уряду. Текелій
прийняв їх ласкаво, але
незабаром арештував і од-
провадив до Петербургу.
Про долю цих засланих
ми знаємо ось що. Кошо-
вого Петра Калнишевського
заслано у Соловецький (на
Білому морі) монастир, і
там його замуровано у ка-
зематі (льоху), без вікон і
дверей, — тільки маленька
щілина була, кудюю йому
подавали їсти. Там він, не
бачучи світла божого, про-
мучився 12 год, і тоді
тільки перевезли його у
другий каземат і дозволили
деколи, під караулом, хо-
дити до церкви, але роз-
мовляти з ним не можна
було; аж уже за царя
Олександра 1 у 1801 році,
його визволено. Але він
тоді, вже сліпий і недужий,
не схотів кидати мо-
настиря і, проживши там
після визволення ще два
роки, вмер на 112 році
свого життя."

М.АРКАС.
("Історія України")

РАДИМО ПРОЧИТАТИ

Надійшов до читачів другий том "Історії за-
порізьких козаків" Д.Яворницького. Його випу-
стило львівське видавництво "Світ". Книга є
найбільш повним дослідженням, що охоплює період
1471 — 1734 рр. На багатому документальному
матеріалі в популярній формі всебічно висвітлюється
життя запорізького козацтва.

У київському видавництві "Україна" побачив світ
довідник "Зарубіжні українці". Його автори —
ціла група вчених з України та Канади. У
довіднику розкриваються політичні, соціально-еко-
номічні причини еміграції з України на різних ета-
пах її історії, дається демографічна характеристика,
висвітлюється економічне та політичне становище ук-
раїнських етнічних груп за рубежом, їх роль і
місце в соціально-економічній структурі США, Кана-
ди, інших країн поселення.

"Хроніка таборових буднів" та "Вячеслав Чорновил
— зковський генерал" — назви основних статей
винесені у заголовок книги, яку нещодавно випу-
стило видавництво "Такі справи". До цієї невеличкої
книжки ввійшли документи В.Чорновола часу арешту
(вирок, заява Чорновола військовому прокуророві та
його лист до президента Форда), а також статті
Б.Пенсона і В.Чорновола "Будні мордовських та-
борів" та М.Хейфца "Вячеслав Чорновил — зков-
ський генерал".

Республіканська асоціація українознавців випустила
в світ "Вибрані статті з національного питання".
В.Жаботинського. Це — репринтне відтворення
книжки видатного єврейського мислителя і
публіциста Володимира (Зеева) Жаботинського, що

вийшла 1983 року в Нью-Йорку заходами ук-
раїнського видавництва "Сучасність". Видання при-
урочене першій на Україні Міжнародній науковій
конференції "Проблеми українсько-єврейських
відносин". В.Жаботинський — великий єврейський
патріот, він був і великим другом українців. У
своїх статтях він вів чесну, часом сувору розмову
з обома народами — задля того, щоб вони збаг-
нули спільність своєї долі і своїх завдань. Свого
часу не всі його розуміли. Сьогодні є надія на
більшу сприйнятливості.

Акціонерне товариство "Тарнекс" у видавничо-
поліграфічному комбінаті "Збруч" випустило ко-
роткий огляд історії України. Ця книга добре
підійде для школярів, які цікавляться історією
рідного краю. Книга поділена на три розділи: "Кня-
жа доба", "Козацька доба", "Нова доба".

ЩЕ ОДИН РЕЦЕПТ ПРОТИЗАПЛІДНИХ ЗАСОБІВ

(із глибини віків)

Той факт, що древні єгиптяни були прекрасними муміфікаторами, доказів не потребує: десятки мумій, які збереглися до наших днів, підтверджують це. Менш відоме широкій громадськості їх хірургічне мистецтво — на тих же муміях збереглися сліди операцій, пломб у зубах і навіть трепанації черепа. Отож, якщо настільки довшеною була медицина, значить, повинні бути і ліки, безліч складних порошків, мазів і мікстур. На жаль, мумії, як відомо, мовчазливі, а слідів якихось ліків на них не знайдеш. Залишилися однак папіруси, куди з надзвичайною скрупульозністю записувалося усе, що стосувалося життя і смерті у Древньому Єгипті.

Вивченням медичних папірусів займався професор-фармаколог із Бостона Уорс Істіс. Для цього йому, правда, довелося вивчити

єрогліфи і мертву мову, але, по суті, це дрібниця, якщо людиною оволоділа пристрасть до наукового пізнання. Професор проштудював 1350 рецептів і медичних приписань древніх. Головна складність полягала в тому, аби з'ясувати, де рецепт, а де поезія. Стародавні фармацевти, що трудилися задвог до появи латині, віддавали перевагу поетичним образам.

"Інгредієнти, якими вони користувалися, — переконаний професор Істіс, — дуже різноманітні, і третина з них високоефективні. У них були чудові бактерицидні мазі на основі товченого малахіту, і, до речі, прекрасні протизапальні засоби: їх готували із фекалій крокодила, кислого молока і смоли акації. Ручаюсь, що це дійовий засіб!"

Звучить екзотично, зате ніякої хімії!

Це худе п'ятирічне хлопча з мертвотно-білою, лускоподібною шкірою, абсолютно безволосою головою і кошачими очима відразу привертає до себе увагу, навіть якщо оточене іншими дітьми. Однак таке буває не часто: одноліткі Майкла Макінтайра із південноафриканського міста Карлтонгілла відіймають від нього, як від вогню, і лише відбігли на безпечну відстань, починаючи дражнитися: "Ей, вампіре, спіймай мене!" На жаль, це не просто дитячі вигадки.

Справа в тому, що у маленького Майкла є одна особливість, котра значно утруднює спілкування з ним: побачивши неприкрито одягом людське тіло, він втрачає над собою контроль, віддаючись невольному потягові до крові. Блискавичний рух — і гострі зуби хлопчика впираються в руку чи ногу необережного гостя.

Сусіди Макінтайрів уже давно навчилися дотримуватися неохідних застережних заходів, але страху не позбавилися і досі. До природного побоювання /подібного до того, що ми відчуваємо, проходячи повз злу собаку/ додається і велика частка забобонного страху.

"Кажуть, що це просто якась хвороба, але у нас у всіх прямо кров холодне в жилах, коли він несподівано з'являється поблизу, — скаржилася одна із мешканок сусіднього будинку приїжджим репортерам. — Ось ви бачили його тільки вдень, а послухали б, як він регоче і завиває цілісеньку ніч, то зрозуміли б, як нам доводиться".

"Мені і самій соромно так ставитися до нещасного хлопчика, але нічого не можу із собою зробити — настільки його боюся, що як побачу — волосся піднімається, — доповнює її інша. Дехто із сусідів переконаний, що саме "кровожерний

маленький монстр" — винуватець зникнення їх чотириногих улюбленців: "Коли йому довго не щастить спробувати чужої крові, він ладен накинута на будь-яку живу істоту, не тільки на людину. Наскільки ці підозри обгрунтовані — сказати важко.

Але Майклові батьки — Бенні й Айлін — люблять його не менше, ніж інші тата й мамі своїх нормальних дітей. І, безумовно, їх

ніяк не можуть цього зрозуміти...

Чим же все-таки викликані пригадані маленькому Майклові дивацтва? Як недавно з'ясувалося, цей хлопчик — жертва рідкісного важкого захворювання, відомого в медицині як ангідратична ектодермальна дисплазія /АЕД/. У всьому світі до нинішнього часу зареєстровано тільки 130 чоловік, що страждають цією загадковою

грожує тяжкими опіками і сонячним ударом.

Збудник АЕД і передумови її виникнення поки що невідомі /до речі, семирічна сестра Майкла Сандра — здорова дівчинка, без ніяких відхилень/. Думки медиків розділилися: одні вважають хворобу результатом впливу якогось вірусу, інші — уродженою генетичною аномалією. Але принаймні тепер точно відомо:

"ЕЙ, ВАМПІРЕ,

СПІЙМАЙ МЕНЕ!"

мужність і терпіння — і вдома, і на людях — гідні великої поваги. Вони не пробують переконати інших, але бачать у своєму синові не чудовисько, а нещасне й улюблене дитя. "Я знаю, що Майкл не такий, як інші діти, — каже Айлін. — Однак для мене він всеодно прекрасний. І йому так хочеться гратися з іншими дітьми, а вони

недугою. Потяг до крові, вампіризм — симптом не обов'язковий; спільними є такі ознаки, як "пергаментна", лускоподібна шкіра, позбавлена потових залоз, і відсутність волосся на голові і тілі. Люди, які захворіли АЕД, вимушені ховатися від прямих сонячних променів — інакше нездатність до потовиділення за-

вся проблема — медичного, а не містичного характеру. Надзвичайна рідкість АЕД, нестача статистичного матеріалу і експериментальних даних створюють для дослідників додаткові труднощі, однак все ж є підстави надіятися, що таємнича хвороба буде переможена.

О.СЛУЧЕВСЬКИЙ.

"КОЖЕН З НАС УЖЕ ЖИВ НА ЗЕМЛІ",

стверджує індійська провісниця

Її добре знають, про неї ходять неймовірні легенди, до неї йдуть за порадою і дуже часто за допомогою як до останньої інстанції у цьому грішному житті. Мадхобі Ма — дуже приваблива, усміхнена індіанка — може, а головне, готова допомогти кожному, хто цього потребує.

Навколо її народження існує чимало легенд і вигадок. Кажуть, вона покинула утробу 55-річної матері лише через 13 місяців, ставши першою дитиною жіночої статі в семи поколіннях цієї сім'ї. Причому з'явилася на світ після 13 братів. Ма пояснює свої неабиякі здібності і знання в галузі науки, астрології, медицини тим, що її щодня відвідує привид учителя, котрий жив 500 років тому. Він допомагає їй порадами. Спілкується провісниця з ним виключно на фарсі, крім якої знає ще англійську, хінді, урду, санскрит і бенгалі. Важко повірити, але Мадхобі Ма спить лише годину перед ранком.

З дитинства Ма попала під вплив чернечого Ордену милосердя матері Терези. Вона вміє мовчки слухати кожну людину і намагається полегшити її страждання тільки їй відомим поєднанням лікарських трав, готувати які вона навчилася в одного із гуру в Гімалаях. Лікує Ма і своїми руками, що ма-

ють біологічну енергію, котра дозволяє знімати багато захворювань.

Ось свідчення одних із 40 тисяч її щорічних пацієнтів. Не так давно молода подружня пара принесла бездиханну дитину. У лікарні їй констатували смерть. Через 20 хвилин батьки були у Ма. "Почакувавши над якоюсь водичкою, жінка влила її у рот малюкові. Через декілька хвилин той почав рухатися, а через три дні був практично здоровий. "Це доля, — каже Мадхобі Ма. — Я застосувала стародавню настійку, описану ще в старовинному фоліанті "Атхарваведа". У дитини залишилася іскорка життя, і вона видужала.

"Якщо правильно підібрати лікарські трави, — переконана жінка, — то можна лікувати чи хоча б призупинити навіть СНІД". Зцілювалька признає, що інколи вона порушує закони природи, коли до неї звертаються безплідні пари. Однак в чому це полягає і яка таємниця її чаклунства, Ма не каже нікому.

Мадхобі Ма — освічена і ерудована жінка. Знання народної нетрадиційної медицини не заважають їй займатися наукою. Так, вона стала засновницею Дослідницького інституту Шіви, котрий про-

водить дослідження в різноманітних галузях астрології, медицини, теології, намагається зрозуміти, чи взаємодіють, і як сильно, релігія і наука.

Не цурається Мадхобі Ма і передбачень. Її пророцтво збувається. Зовсім не в рожевих тонах передбачає вона майбутнє світу. У наступні 10 років, за її думкою, буде знищено половину населення планети. Причиною цього катаклізму стане такий собі "чорний чоловік на коні, котрий сіє смерть і руйнування".

Однак Мадхобі Ма — оптимістка по природі. Вона цілком серйозно дотримується індійської точки зору про переселення душі. Ма щиро переконана, що душа через деякий час після смерті відроджується в новому вигляді у відповідальності з тим стилем поведінки і рівнем знань, який мала людина до переходу в інший світ. Причому в процесі переродження душа ніби очищається від нагромаджених гріхів і недосконалості, прагнучи до єдиної мети — абсолютної гармонії. "Кожен із нас — надзвичайно древня істота, котра не раз переродилася із минулого буття. Адже можна відроджуватися до 85 тисяч разів".

Власне, ідея переродження душ згадувалася ще в древньоіндійському творі "Ригведа" /10 ст. до н.е./ . Як говориться у цьому збірнику гімнів, а також перших "Упанішадах" /створювалися з 7-3 ст. до н.е. до 14-15 ст. н.е./, душа людини після смерті вселяється в іншу людину чи тварину, в залежності від вчинків у попередньому житті. Причому, як правило, вважає Ма, людина забуває багато із свого минулого існування. Інакше було б досить обтяжливо для мозку. Хоча існують і винятки. Скажімо, у когось нас не виникали відчуття, що щось подібне уже колись було, цю людину ти десь бачив, а місця тобі дуже знайомі.

Те ж саме стосується й обдарованих людей. Мадхобі Ма впевнена, що талант — це своєрідна "пам'ять" про свій же досвід у минулих народженнях.

А скільки ж потрібно душ, аби повернутися знову на Землю? Ма каже, що цей період може затягнутися на століття, а може переселення відбутися відразу ж. У випадку з нею між її нинішнім буттям і минулим життям пройшло лише 75 років.

(За матеріалами преси.)

ТАКСОФОН

ВИ ХОЧЕТЕ
МАТИ ЖИТЛО,
ВИСОКІ ЗАРОБІТКИ,
МОЖЛИВІСТЬ
ВІДПОЧИВАТИ НА
БЕРЕЗІ ЧОРНОГО
МОРЯ?!

Тоді

звертайтеся до
Кіровоградського виробни-
чого об'єднання по сівалках
"Червона зірка", якому
терміново потрібні на
постійну роботу:

- слюсарі-інструментальники,
- наладчики верстатів з ЧПУ, агрегатного та електро-розварювального обладнан-ня,
- електрозварювальники Ш-1У розрядів,
- токарі,
- штампувальники,
- слюсарі механоскладальних робіт Ш-1У роз-рядів,
- заливальники металу,
- формувальники машин-ної формовки.

З формувальниками укла-даються договори на отри-мання житла в будинках для малосімейних.

Заробітна плата 600-700 карбованців у місяць. Осо-бам, які звільнилися у запас після служби в лавах Радян-ської Армії та працювали до призову на заводі, випла-чується одноразове винаго-родження на суму 200 карбо-ванців.

Об'єднання має бази відпочинку на березі Чорно-го моря, дитячі дошкільні за-клади, бажаючим продовжи-ти навчання дається направ-лення у технікуми та інститути.

Адреса: м. Кіровоград,
вул. Медведєва, 1.
Тел.: 27-84-43; 27-00-65.
Відділ кадрів заводу.

СТРАХОВА КОМПАНІЯ «М. ГРОМОВИЙ І К°»

ПРОПОНУЄ

жителям міста та області різні види страхування.

ДИТЯЧЕ СТРАХУВАННЯ — по закінченні договірних строків виплачується 100 процентів суми страхування та пре-мії від 5 до 100 відсотків суми в залежності від терміну страхування.

КОМПЛЕКСНЕ СТРАХУВАННЯ — за принципами ощадбанку. Виплачується щорічний процент за внесок:

- 1-й рік — 8%,
- 2-й рік — 10%,
- 3-й рік — 11%,
- 4-й рік — 13%,
- 5-й та наступні роки — 15%.

СТРАХУВАННЯ ВІД НЕЩАСНОГО ВИПАДКУ — у ви-падку смерті застрахованого його малолітнім дітям виплачує-ться пенсія у розмірі середньомісячної заробітної плати.

СТРАХУВАННЯ МАЙНА — здійснюється за ринковими цінами. Якщо ваше майно не постраждало протягом визначе-ного строку, передбачається виплата преміальних.

СТРАХУВАННЯ АВТОГРОМАДЯНСЬКОЇ ВІДПОВІ-ДАЛЬНОСТІ — перед третьою особою, яка постраждала че-рез необережність застрахованого водія.

СТРАХУВАННЯ ВІД НЕЩАСНОГО ВИПАДКУ жінок на період вагітності і пологів — гарантує отримання мате-ріальної допомоги жінкам та новонародженим.

СТРАХУВАННЯ КОМЕРЦІЙНОГО РИЗИКУ — дає можливість впевненіше дивитися у майбутнє.

СТРАХУВАННЯ УЧАСНИКІВ СПОРТИВНИХ ЗМА-ГАНЬ на час їх проведення.

СТРАХУВАННЯ ПЕРЕВЕЗЕНЬ ВАНТАЖІВ — компен-сує вартість вашого вантажу, якщо він не прийде до місця призначення.

СТРАХУВАННЯ ВІД НЕЩАСНИХ ВИПАДКІВ трудових колективів.

СТРАХУВАННЯ ПІДПРИЄМСТВ І ОРГАНІЗАЦІЙ НА ВИПАДОК ЗАКРИТТЯ дає можливість не боятися ринку і закриття вашої фірми. Ми вам допоможемо.

СТРАХУВАННЯ НА ВИПАДОК БЕЗРОБІТТЯ — гаран-тується виплата компенсації після втрати роботи.

КОРИСТУЙТЕСЯ ПОСЛУГАМИ СТРАХОВОЇ КОМПА-НІЇ «М. ГРОМОВИЙ І К°».

МИ — гарантія вашого успіху і впевненості у завтраш-ньому дні.

Наша адреса: м. Кіровоград, вул. Попова, 20, корп. 5.
Телефон: 59-68-38.

Іхати: автобусами №№ 101, 106, 112, 119, 134;
тролейбусами №№ 4, 8 до зупинки вул. Попова.

У справах об'яв телефонуйте

22-04-84 і 22-47-22

Оголошення

ВІТАЄМО!

Редакція, первинна журналістська організація газети "Молодий комунар" щиро вітають відповідального сек-ретаря обласної журналістської організації Івана Дмит-ровича ГРИВУ із 60-річчям і зичать йому міцного здо-ров'я, наснаги, бадьорості і довголіття. І — звісно, гост-рого пера.

НАЙМУ

Потрібна домогосподарка з дипломом кухаря. Запро-шуємо і няню, яка б знала іноземні мови. Оплата для домогосподарки — 950 крб., для няні — 450 крб на місяць. Звертатися за адресою: м. Кіровоград, вул. Во-лодарського, 71, кв. 1, о другій половині дня.

ЗАГУБЛЕНО

Загублені залікову книжку та студентський квиток. видані Кіровоградським Інститутом сільськогосподарського машинобудування №№ 1091074 на ім'я Віктора Івановича ПАЛИВОДИ, вважати недійсними.

800 крб. — і більше

КІРОВОГРАДСЬКОМУ ТРОЛЕЙБУСНОМУ УПРАВЛІННЮ
потрібні на постійну роботу:

водії тролейбусів — заробітна плата 600 — 850 крб. майстер служби енергосподар-ства — заробітна плата 585 крб.

електромонтер по ремонту та заступник начальника уп-обслуговуванню обладнання — равління — заробітна плата 840 крб.

слюсар по ремонту автомобілів — заробітна плата 300 — 500 крб. Робітники управління мають право на безкоштовний проїзд у міськелектротранспорті. Забезпечу-ються дитячим садком.

контролер пасажирського транс-порту — заробітна плата 405 крб.

начальник дільниці служби ру-хомого складу — заробітна плата 690 крб.

майстер служби рухомого скла-ду 3 групи — заробітна плата 615 крб.

За довідками звертатися у відділ кадрів управління. Іхати тролейбусами №№ 2, 4, 8 до зупинки "Кінотеатр "Ятрань". тролейбусами №№ 3, 5, 7, 1, до зупинки "Обласна лікарня". Тел.: 55-30-75.

понеділок

9 ГРУДНЯ

УТ (1 ПРОГРАМА)

16.00 УТН. 16.10 Чемпіонат країни з настільного тенісу. 16.40 На допомогу школі. Музика. Казка в музиці. "Лускунчик". 17.15 Циркова програма. 18.00 В.-А. Моцарт. "Реквієм". 19.00 УТН. 19.30 "Хто ми...". Громадсько-політичний відеотижневик. Частина 1. 20.45 На добраніч, діти! 21.00 Науково-популярний фільм "Вода, енергія, електрика". 21.20 "Хто ми...". Частина 2. 22.20 Вечірній вісник. 22.50 Все про кіно.

ЦТ (1 ПРОГРАМА)

6.30 Ранок. 9.05 Міжнародний дитячий театральний фестиваль у Євпаторії. 10.20 Футбольний огляд. 10.50 Казки і притчі народів різних країн. 11.00 Прем'єра художнього телефільму "Це здорово, шефе". 12.00 ТСН. 12.10 Прем'єра художнього телефільму "Поїхали, шефе". 13.35 Мультфільм. 13.45 Телеміст. 14.30 Блокнот. 14.35 Це вам потрібно? 14.50 Біржовий пілот. 15.00 ТСН. /3 сурдоперекладом/. 15.10 Це було... було... 15.30 "Житіє Дон Кіхота і Санчо". Художній телефільм. Фільм 2. 1 серія. 16.35 Дитяча година. З уроком французької мови. 17.35 За законами ринку. 18.05 Фігурне катання. Чемпіонат СРСР. Показові виступи. У перерві — 18.30 ТСН. 19.35 Прем'єра художнього телефільму "Повернісь, шефе". 21.00 Інформаційна програма. 21.35 "Авторське телебачення". 23.20 Міжнародна шестиденна велогонка професіоналів. 0.00 ТСН. 0.15 "Істина і багаття".

УТ (2 ПРОГРАМА)

ЦТ (2 ПРОГРАМА)

8.00 Гімнастика. 8.15 Час ділових людей. 9.15 Італійська мова. 9.45 "Бесіди про російську культуру". Передача 13. 10.30 Другий фольклорний фестиваль у Нижньому Новгороді. 11.00 "Молитва". Документальний фільм. 11.30 Телевізійна інформаційна комерційна програма. 12.00 "Друзей моих прекрасные черты". 13.40 "Граф" Орлов з хутора Морозовка. Документальний телефільм. 14.00 "Сотри случайные черты". Музично-поетична композиція. 14.30 Ритмічна гімнастика. 17.00 Співає Рафаель Львов. 17.20 Клуб мандрівників. /3 сурдоперекладом/. 18.20 "Людський маніфест". Ю. Галансков. 19.00 Парламентський вісник Росії. 19.15 Київська панорама. 19.45 Реклама. 19.55 Реклама. 20.00 Вісті. 20.20 Вечірня казка. 20.35 Документальний фільм "Любіть". 21.35 Пісенний вернісаж-92. 21.55 "П'яте колесо". Художньо-публіцистична програма. 22.55 Реклама. 23.00 Вісті. 23.20 "П'яте колесо". /Продовження/.

вівторок

10 ГРУДНЯ

УТ (1 ПРОГРАМА)

7.30 Відеоблок "Ранкова мозаїка". 8.45 УТН. 9.00 Маленький концерт. 9.05 Художній телефільм "Очи-ма диявола". 10.35 Шкільний екран. 8 кл. Фізика. Будова атома. 10.55 Для юнацтва. Канал "Д". 12.25 Доброго вам здоров'я. Нові розробки в стоматології. 12.55 УТН. 16.00 УТН. 16.10 Для дітей. "Веселка". 16.40 На допомогу школі. Українська література. Відгук на документальний фільм. 17.10 "Істина". Приватизація по-закарпатськи. 17.40 День за днем. (Кіровоград). 18.00 На четвертій сесії Верховної Ради України. 19.00 УТН. 19.30 На четвертій сесії Верховної Ради України. 20.45 На добраніч, діти! 21.00 На четвертій сесії Верховної Ради України. 22.00 Вечірній вісник. 22.30 На четвертій сесії Верховної Ради України. 23.30 УТН. 23.45 На четвертій сесії Верховної Ради України.

ЦТ (1 ПРОГРАМА)

6.30 Ранок. 9.05 Музика в ефірі. "Вибране". 9.35 Дитяча година. З уроком французької мови. 10.35 Прем'єра художнього телефільму "Поїхали, шефе". 12.00 ТСН. 13.10 "Манера". Азбука поведінки. 13.45 Телеміст. 14.30 Торговий ряд. 14.45 Біржові новини. 15.00 ТСН. /3 сурдоперекладом/. 15.10 Зустріч з академіком М.М. Амосовим у Концертній студії Останкіно. 15.30 "Житіє Дон Кіхота і Санчо". Художній телефільм. Фільм 2. 2 серія. 16.45 Мультфільм. 16.55 Дитячий музичний клуб. 17.40 Разом з чемпіонами. 17.55 "Зупинись, мить". 18.15 Світ захоплених. 18.30 ТСН. 18.45 "Проект 30". 19.15 Телеміст "Москва — Індіанаполіс". 19.35 Прем'єра художнього телефільму "Поїхали, шефе". 21.00 Інформаційна програма. 21.35 "Всьому початок тут...". До 170-річчя з дня народження М.О. Некрасова. 22.35 Міжнародна шестиденна велогонка професіоналів. 23.35 ТСН. 23.50 "Ангажемент" театру "Плюс".

УТ (2 ПРОГРАМА)

ЦТ (2 ПРОГРАМА)

8.00 Гімнастика. 8.15 Французька мова. 1 рік навчання. 8.45 Французька мова. 2 рік навчання. 9.15 Мультфільми. 9.45 Авторські програми Ю. Нагібіна. І.С. Бах. Частина 1. 10.45 Прем'єра документального фільму "Ми залишилися живим народом". 11.00 Презентація журналу "Дар". 12.00 "Червоні і білі". 12.30 "Друзей моих прекрасные черты". "Анна у храмі". Частина 2. 13.00 "Ізнову оперета". 13.40 "Граф" Орлов з хутора Морозовка. Документальний телефільм. 14.00 "Сотри случайные черты". Музично-поетична композиція. 14.30 Ритмічна гімнастика. 17.00 Співає Рафаель Львов. 17.20 Клуб мандрівників. /3 сурдоперекладом/. 18.20 "Людський маніфест". Ю. Галансков. 19.00 Парламентський вісник Росії. 19.15 Київська панорама. 19.45 Реклама. 19.55 Реклама. 20.00 Вісті. 20.20 Вечірня казка. 20.35 Документальний фільм "Сталкер Чорнобильської зони". 20.45 Прошу слова. 21.05. Пісенний вернісаж-92. 21.25 "Апостол правди і науки". М. Драгоманов. 22.15 Українська симфонічна музика. 23.00 Вісті. 23.20 Театральний фургон. "Соло". 0.05 "Реверс". Розважальна програма.

середа

11 ГРУДНЯ

УТ (1 ПРОГРАМА)

7.30 Відеоблок "Ранкова мозаїка". 8.45 УТН. 9.00 Концерт хорової музики. 10.15 Телефільм "Відлуння". 10.35 Шкільний екран. 11 кл. Основи інформатики і обчислювальної техніки. Мова програмування. Бейсик. 11.05 Телефільм "Брати". 11.40 Шкільний екран. 10 кл. Українська література. М.М. Коцюбинський. "Фата-моргана". 12.10 УТН. 16.00 УТН. 16.10 Дитячий телетеатр. "Бука". Лялькова вистава. 17.00 "Чибубас біда чужою". 18.00 На четвертій сесії Верховної Ради України. 19.00 УТН. 19.30 На четвертій сесії Верховної Ради України. 20.45 На добраніч, діти! 21.00 На четвертій сесії Верховної Ради України. 22.00 Вечірній вісник. 22.30 На четвертій сесії Верховної Ради України. 23.30 УТН. 23.45 На четвертій сесії Верховної Ради України.

ЦТ (1 ПРОГРАМА)

6.30 Ранок. 9.05 Дитячий музичний клуб. 9.50 Разом з чемпіонами. 10.05 Прем'єра документального телефільму "Чорна лебідь". 10.35 "Презумпція невинності". Художній фільм. 12.00 ТСН. 12.10 "Що? Де? Коли?". 13.20 "Запрошення". 13.50 "Простір" — "Плюс". 14.20 Блокнот. 14.25 Партнер. 15.00 ТСН. /3 сурдоперекладом/. 15.10 "Сьогодні і тоді". 15.40 "Житіє Дон Кіхота і Санчо". Художній телефільм. Фільм 2. 3 серія. 16.50 П.І. Чайковський. "Слов'янський марш". 17.00 Дитяча година. З уроком англійської мови. 18.00 Точка зору. 18.30 ТСН. 18.45 Світ захоплених. 19.00 Футбол. Кубок УЄФА 1/8 фіналу. "Динамо" /Москва/ — "Гент" /Бельгія/. 21.00 Інформаційна програма. 21.35 Прем'єра документального телефільму "Дві батьківщини Вальтера Еберта". 22.15 "Ялта-91". 22.30 "Всі зірки". М. Хуців. 23.50 ТСН. 0.05 ТВ про ТВ.

УТ (2 ПРОГРАМА)

ЦТ (2 ПРОГРАМА)

8.00 Гімнастика. 8.20 Німецька мова. 1 рік навчання. 8.50 Німецька мова. 2 рік навчання. 9.20 Ключ до світового ринку. 9.50 Авторські програми Ю. Нагібіна. І.С. Бах. Частина 2. 10.45 "Фатальні знаки". Документальний фільм. 11.00 Без ретуші. 12.00 "Друзей моих прекрасные черты". "Аннушка в саду". Частина 3. 12.30 Тележурнал "Капітал". 13.00 "Заспіваймо, друзі!". 14.55 "Не люблю — не слухай". 17.00 "Земля тривоги нашої". Прем'єра документального телефільму "Волга впадає в Каспійське море". 17.30 Ключ до світового ринку. 18.00 Міжнародний турнір з бадмінтону. 18.30 Київська панорама. 19.00 Футбол. Кубок Європейських чемпіонів. Фінальна група. "Спарта" /Прага/ — "Динамо" /Київ/. У перерві — Українська біржа повідомляє, пропонує, рекомендує. 20.50 Вечірня казка. 21.05 Пісенний вернісаж-92. 21.25 Документальний фільм "Закулісна історія". 21.55 Кримінальний канал. 22.55 Реклама. 23.00 Вісті. 23.20 На сесії Верховної Ради РРФСР. 23.50 Естрадна програма.

четвер

12 ГРУДНЯ

УТ (1 ПРОГРАМА)

7.30 Відеоблок "Ранкова мозаїка". 8.45 УТН. 9.00 Художній фільм з субтитрами "Есд". 10.35 Е.Гріг. Концерт для фортепіано з оркестром. 11.15 Кукурік і К'. 12.15 УТН. 16.00 УТН. 16.10 Для дітей. "Веселка". 17.00 Республіканська фізико-математична школа. Як розв'язувати контрольні задачі з фізики. 17.10 Документальний фільм "Да будет твой добродетель". 17.35 Фільм-балет "Роздум". 18.00 На четвертій сесії Верховної Ради України. 19.00 УТН. 19.30 На четвертій сесії Верховної Ради України. 20.45 "Ефект" — для ділових людей (Кіровоград). 21.00 На четвертій сесії Верховної Ради України. 23.30 УТН. 23.45 На четвертій сесії Верховної Ради України.

ЦТ (1 ПРОГРАМА)

6.30 Ранок. 9.00 Мультфільми. 9.10 Дитяча година. З уроком англійської мови. 10.10 Концерт камерного оркестру ім.Бартока /Німеччина/. 10.40 Вперше на екрані. Художній фільм "Команда — 33". 12.00 ТСН. 12.10 За зведеннями МВС. 13.40 Телеміст. 14.25 "Простір" — "Плюс". 15.00 ТСН. /3 сурдоперекладом/. 15.10 Прем'єра документального фільму "Фронтовики, надіньте ордени". 15.20 "Житіє Дон Кіхота і Санчо". Художній телефільм. Фільм 2. 4 серія. 16.25 Фільм — дітям. "Подарунок". 17.30 "Прок" — бізнес і політика". 18.15 За зведеннями МВС. 18.30... До 16 і старші. 19.35 Вперше на екрані. Художній фільм "Команда — 33". 21.00 Інформаційна програма. 21.35 Зустріч у Концертній студії Останкіно з письменником В.Максимовим. 22.50 ТСН. 23.05 "Згадуючи Цфасмана". 0.00 Футбольний огляд. 0.30 Теніс. Кубок "Великого Шолома".

ЦТ (2 ПРОГРАМА)

УТ (2 ПРОГРАМА)

8.00 Гімнастика. 8.20 Іспанська мова. 1 рік навчання. 8.50 Іспанська мова. 2 рік навчання. 9.20 Здоров'я. /3 сурдоперекладом/. 9.50 Контакт-форум. 10.20 "Революція. Влада. Гроші...". 10.40 "Анатолій та Валентина з кордону № 8". Документальний фільм. 11.00 "Дім на Чистих Прудах". Центр Р.Бикова. 12.30 "ВІД за ВІД". 13.00 "З любов'ю до народної пісні". 13.40 Прем'єра документального телефільму "Тут моє коріння". 14.10 Ритмічна гімнастика. 14.40 С.Прокоф'єв. Класична симфонія № 1. 17.00 Здоров'я. /3 сурдоперекладом/. 17.30 Розминка для ерудитів. 18.00 Контакт-форум. 18.30 Баскетбол. Жінки. Кубок Європейських чемпіонів. "Динамо" /Київ/ — "Спартак" /Афіни/. У перерві та по закінченні — Чемпіонат країни з хокею "Сокіл" — "Спартак". 20.45 Пісенний вернісаж-92. 21.05 Документальний фільм "Росток моей радости грешной". 21.30 На сесії Верховної Ради РРФСР. 21.55 "П'яте колесо". 22.55 Реклама. 23.00 Вісті. 23.20 П'яте колесо. Продовження.

п'ятниця

13 ГРУДНЯ

УТ (1 ПРОГРАМА)

7.30 Відеоблок "Ранкова мозаїка". 8.45 УТН. 9.00 Концерт з творів А.Вівальді. 9.30 Альфа і омега. 10.15 Танцює Л.Семеняка. 11.05 Земле моя. Відповіді на листи. 12.20 УТН. 16.00 УТН. 16.10 Українські мелодії. 16.30 На допомогу школі. Музика. Творчість Л.Людкевича. 17.05 Концерт Черкаського українського народного хору. 18.00 На четвертій сесії Верховної Ради України. 19.00 УТН. 19.30 На четвертій сесії Верховної Ради України. 20.45 "Дзеркало". Програма міської Ради народних депутатів. (Кіровоград). 21.00 На четвертій сесії Верховної Ради України. 22.00 Вечірній вісник. 22.30 На четвертій сесії Верховної Ради України. 23.30 УТН. 23.45 На четвертій сесії Верховної Ради України.

ЦТ (1 ПРОГРАМА)

6.30 Ранок. 9.05 Мультфільм. 9.25 "Нові імена". Музична програма. 10.10... До 16 і старші. 10.55 "Стареча справа". Телевистава. 12.00 ТСН. 12.10 Футбольний огляд. 14.00 Біржові новини. 14.30 Блокнот. 14.35 Бريد. 15.00 ТСН. /3 сурдоперекладом/. 15.10 "Оттого и дороги мне люди...". Музична композиція. 15.40 "Житіє Дон Кіхота і Санчо". Художній телефільм. Фільм 2. 5 серія. 16.45 Прем'єра документального телефільму "Від Даугави до Ері". 17.30 Студія "Антрєприза" представляє. 17.45 Людина і закон. 18.30 ТСН. 18.45 "Світ захоплених". 19.00 Концерт молодіжного оркестру країн економічного співтовариства. 20.00 "ВІД" представляє: Поле чудес. 21.00 Інформаційна програма. 21.35 Друге відділення концерту молодіжного оркестру країн економічного співтовариства. 22.50 "ВІД" представляє. В перерві — ТСН. 2.25 Теніс. Кубок "Великого шолома".

ЦТ (2 ПРОГРАМА)

УТ (2 ПРОГРАМА)

8.00 Гімнастика. 8.15 Час ділових людей. 9.15 Англійська мова. 1 рік навчання. 9.45 Англійська мова. 2 рік навчання. 10.15 Світ грошей Адама Сміта. 11.00 К-2 представляє. 11.55 Кримінальний канал. 12.50 Молоді художники Північної Осетії. 13.05 "Наше наследие". Зустріч з редколегією журналу у Будинку вчених. 13.50 Заклічний концерт свята танцю фінсько-угорських народів. 14.35 Поєму О.С.Пушкіна "Полтава" читає заслужений артист РРФСР С.Шакуров. 17.00 Мультфільм. 17.25 "На роздоріжжі". 17.50 Світ грошей Адама Сміта. 18.30 Ділова жінка. 19.00 "Скауте, будь напоготові!". 19.30 Київська панорама. 20.00 Пісенний вернісаж-92. 20.20 Вечірня казка. 20.35 Прем'єра документального фільму "Друга російська революція". /Бі-Бі-Сі/. 6 серія. 21.30 Наше коло. Фатальна жінка. 22.30 Музичний фільм "Вірю". 23.20 Джаз-тайм. Додаток.

субота

14 ГРУДНЯ

УТ (1 ПРОГРАМА)

7.30 Ритмічна гімнастика. 7.50 "На хвилі дружби". Пам'яті Л.Бернштейна. Концерт симфонічного оркестру Одеської філармонії /США/. 8.50 Документальний телефільм "Тому, що люблю". 9.25 УТН. 9.40 "Придніпровські обрії". Розповідь про місто на Дніпрі — Дніпропетровськ. 10.50 Доброго вам здоров'я. Ендокринні захворювання. 11.35 УТН. 11.45 А. Андреев. "Дні нашого життя". Вистава Чернівецького обласного музично-драматичного театру ім. О.Кобилянської. 14.05 Національний хіт-парад. 15.30 Для дітей та юнацтва. Художній телефільм "Якщо вірити Лопотухину". 1 серія. 16.35 "Зустріч для вас". Бесіда з письменником Павлом Загребельним. 17.30 Ліричні мелодії. 17.45 "Право". Телерадіоканал. 19.00 УТН. 19.30 Телетурнір "Сонячні кларнети". Самодіяльні художні колективи Сумської області. 20.45 На добраніч, діти! 21.00 "Фемтек: для вас і про вас". Медико-освітній фільм. 21.15 "Манто із Жмеринки". 21.35 Молодіжна студія "Гарт". У перерві — 22.35 Вечірній вісник. 0.05 УТН. 0.20 Нічний телезал. Художній фільм "Особиста справа судді Іванової".

ЦТ (1 ПРОГРАМА)

6.30 Ритмічна гімнастика. 7.00 Мультфільми. 7.30 Суботній ранок ділової людини. 8.30 ТСН. 8.45 Відеоканал "Співдружність". 10.00 Ранкова розважальна програма. 10.30 "Крізь жар душі". 11.15 Концерт. 12.15 Очевидне — неймовірне. 13.00 Музичний кіоск. 13.30 "Ех". Екологічна хроніка. 13.45 Фільми режисера М. Каліка. "Людина йде за сонцем". 14.55 Фотоконкурс "Земля — наш спільний дім". 15.00 ТСН. /3 сурдоперекладом/. 15.10 ТВ клуб ділових людей "Підприємець". 16.10 НЛО: неоголошений візит. Передача 11. 16.40 Прем'єра мультфільму "Бджола Майя". 24 серія. 17.05 Вперше на екрані. Художній фільм "Продовження роду". 18.30 Мультфільм. 18.40 Теніс. Кубок "Великого шолома". Півфінал. 19.20 Прем'єра документального фільму "Громадянин Андрій Сахаров". 21.00 Інформаційна програма. 21.35 "Що? Де? Коли?". 22.45 "Театр" плюс ТБі. 0.15 ТСН. 0.30 Теніс. Кубок "Великого шолома". Півфінал.

ЦТ (2 ПРОГРАМА)

УТ (2 ПРОГРАМА)

8.00 Гімнастика. 8.15 "С душі моей наброски". Актор і колекціонер А. Горелик. 8.45 "Концертино". Ансальб з Нижнього Новгорода. 9.10 Баскетбольний огляд НБА. 9.40 Прогнозувати себе: міський варіант. 10.15 Новий Пігмаліон. 11.00 Відеоканал "Плюс одинадцять". Частина 1. 12.20 Відеоканал "Плюс одинадцять". Частина 2. 13.00 Педагогіка для всіх. 14.00 А.Гладилін і Н.Іванова у програмі "Ріг правди і Ямського поля". 14.45 Селянське питання. "Лісові галявини". 15.00 "Зі своєї дзвіниці". 15.15 Документальний фільм. 15.25 "М-трест". 17.00 Чемпіонат країни з хокею. "Сокіл" — "Авангард". 19.15 Фільм-концерт "Райдуга". 19.40 Пісенний вернісаж-92. 20.00 Вісті. 20.20 Вечірня казка. 20.35 Київська панорама. 21.05 Г. Квітка-Основа-Яненко. "Шельменко-денщик". 23.00 Вісті. 23.20 "К-2" представляє: "Абзац". 0.05 Росмузімпорт.

неділя

15 ГРУДНЯ

УТ (1 ПРОГРАМА)

7.30 Ритмічна гімнастика. 7.50 Фільм-концерт "Свята". 8.30 "У неділю вранці". Інформаційно-музична програма. 9.30 УТН. 9.45 "Україно моя, Україно". Концерт художніх колективів України. 11.50 Кукурік і К'. 12.50 УТН. 13.00 Для юнацтва. "Канал Д". 14.00 Здрастуй, хор! 14.30 Село і люди. 15.15 Ви нам писали. 16.00 Служба солдатська. 17.00 Для дітей та юнацтва. Художній телефільм "Якщо вірити Лопотухину". 2 серія. 18.05 Телеспортарена. 19.00 УТН. 19.30 "Дзвони Чорнобиля". Сорбенти проти радіації. 20.45 На добраніч, діти! 21.00 Говоримо українською. Відповіді на листи. 21.20 Українська біржа повідомляє, пропонує, рекомендує. 21.35 Фільм з програми Першого Всеукраїнського кінофестивалю. Науково-популярний фільм "Райські острови гетьмана Сагайдачного". 21.55 Художній телефільм "Час збирати каміння". 1 серія. 23.05 Вечірній вісник. 23.30 Художній телефільм "Час збирати каміння". 2 серія. 0.40 УТН. 0.55 Нічний кінозал. Виступає група "Форум".

ЦТ (1 ПРОГРАМА)

8.00 Спорт для всіх. 8.30 ТСН. 8.45 Тираж "Спортлото". 9.00 З ранку раненько. 9.45 На службі Вітчизні. 10.25 Ранкова зоря. 11.15 Клуб мандрівників. 12.15 Нива. Програма для селян. 12.55 "Амік починає і...". 13.40 "Під знаком "Пі". 15.00 ТСН. /3 сурдоперекладом/. 15.10 Діалог у прямому ефірі. 15.50 Нове покоління вибирає. 17.05 Концерт артистів балету. 17.30 Казки і притчі народів різних країн. 17.40 Міжнародна панорама. 18.10 Уолт Дісней представляє... 19.00 Недільний кінозал. Прем'єра мультфільму "Розумна собачка Соня". Прем'єра документального фільму "Гуд бай, СРСР". 19.45 Вперше на екрані. Художній фільм "Репетиція оркестру". 21.00 Інформаційна програма. 21.35 "Щасливий випадок". Сімейна телевікторина. 22.35 Теніс. Кубок "Великого шолома". Фінал. 23.35 ТСН. 23.50 Музичний прогноз. 0.15 "Фенікс". /ТПО "Астра"/.

ЦТ (2 ПРОГРАМА)

УТ (2 ПРОГРАМА)

8.05 На зарядку ставай. 8.15 Телемарафон "День примирення і згоди". У програмі телемарафону: О.Галич "Пам'ятайте, люди!". "Мир нашому дому". Слово релігійним діячам різних конфесій. "Різдво одинокої людини". Художній фільм /США/. "Скажи, хто твій друг...". Програма республіканських студій "Візьмемося за руки...". Трансляція з Іванівської площі Кремля "Розмова по суті". Круглий стіл з проблем міжнародних спілкувань. Телеміст "Воронеж — Байконур". Коли ми разом? Благодійна акція у Архангельську. "Оплекси". На концерті Ж.Бічевської. Нові лідери. Прямий репортаж з міжнародної конференції підприємців у Алма-Аті. 19.55 — Телебіржжінформ. 20.00 — Вісті. 20.25 Музичний фільм "Виріс барвіночок мені на віночок". 20.35 — Прем'єра документального фільму "Друга російська революція" /Бі-Бі-Сі/. 6 серія.

Ну і
ну!..

Х Х Х
Знаєш, дорога,
життя так глибоко устро-
єна!
— Чому?
— Все, що я люблю,
либо безневинно,
либо от злого толстєют.

Х Х Х
Муж:
— Сьогодні вечером
я погано вернусь...
Жена:
— Могу ли я твердо
на это рассчитывать?

Х Х Х
Жак. Проснісь! Ты
слышишь скрип-то
мыши!
— А ты хочешь,
чтобы я встал и смазал
их маслом?

ВИ ЗАМОВЛЯЛИ ПІСНЮ

НАМ С ТОБОЙ

Из репертуара группы "КИНО"
/ "Черный альбом" /

Здесь непонятно, где лицо, где ры-
ло.

И непонятно, где прыжок, где плеть

Здесь в сено не втыкаются вилы.
А рыба проходит сквозь сеть.
И неясно, где море, где суша.
Где золото, а где медь.
Что построить и что разрушить,
И кому, и зачем здесь петь?

Нам с тобой —
Голубой небес навес. Нам
с тобой станет лес глухой стеной.
Нам с тобой
Из заплеванных колодезь не пить...

КИНО

План
такой —
Нам с тобой.

Здесь камни похожи на мыло.
А сталь похожа на жисть.
И слабость — как сила.
И правда — как лезвие.
И не ясно, где обиды, где месть.
И мне не нравилось то, что здесь
было.
И мне нравится то, что здесь есть.
Черная ночь да в реке вода —
Нам с тобой
И беда станет не беда.
Уезжай!
Эх, была не была, прости
И прощай...
План такой —
Нам с тобой.

О. ПЕРЛЮК

...НА ХАЗУ ЩЕ ВСТИГНЕТЕ!

— Руки вгору!
— Залюбки, а ви хто —
злочинець, гол-стопник?
— А хто ще!
— І зброя у вас справжня?
— "Макарка", 9 міліметрів.
Новість!
— Ти дивись! Оце поща-
стило! Не чекай! Мене зо-
вуть Семеном Владиславови-
чем, можна просто — Сьо-
мою. А вас як?
— Кликуха — "Диня".
— Послухайте, Диня! Маю
цікаву пропозицію: чом би
нам не піти до мене до-
дому, у гості? Почаємо, я
познайомлю вас із своєю
тещею. У мене, знаєте,
славна теща! На всьому
білому світі ніхто не може
готувати таке смачне пол-
уничне варення! Ходіте, не
пожалкуєте! І не дивіться
на мене так, не бійтесь,
просто я ще ніколи не
зустрічав справжніх зло-

чинців. Усе, знаєте, якась
шантрапа траплялася...
Робота у вас, мабуть, не
мед, міліція, облави, зона,
етапи, "беспредел"... Це на-
певно так цікаво, романти-
ка!
— Кому романтика, а кому
— хоч вовком вий...
— Тек-тек... Я розумію, але
ж зараз просто час такий!
Усім важко... Ну то як,
ідемо?..
— А гаманець?
— Який гаманець? Ах, так,
гаманець... А на біса він
вам? Він же порожній! То
ходімо, бо година вже
пізня. І не хвилюйтеся, я
вас потім і назад провед-
жу...
— Мене взагалі-то на хазі
ждуть...
— От ні слова більше!..
Геть не чую ваших аргу-
ментів! Сказано — ходіте,
значить — пішли... Усе!

Гарантия КАЧЕСТВА— ПРОФЕССИОНАЛ!

У вас труднощі з оформлен-
ням магазинів, офісів, квартир?
Обратитесь к нам и ваши проблемы
станут нашими заботами! Высокий
профессионализм, желание рабо-
тать и умеренные цены

ВСЕ ЭТО:
творческая группа
"МАСТЕР-СЕРВИС"

Все виды оформительных и ре-
кламных работ.
Работаем в городе и области.
Делайте свой выбор сегодня!
Тел.: 55-60-90, 24-66-48.
ПФК "АСТОР"

Загублений студентський кви-
ток № 777/87, виданий
Кіровоградським
педінститутом на ім'я Наталії
Олександрівни БЕЗУГЛОЇ,
вважати недійсним.

Прізнаний квиток серія П-
194754, виданий на ім'я Фе-
дора Михайловича КРЕТОВА,
вважати недійсним.

VIDEO

НЕДІЛЯ, 8 ГРУДНЯ

10.00 "Рожева пантера". Мультфільм.
11.30 "Ніндзі-черепашки П". Бойовик.
13.30 "Поліцейський і бандит". Комедія.
15.30 "Дикі острови". Пригоди.
17.30 "Божевільний Макс". Фантастика.
19.30 "Термінатор-2". Бойовик.
21.30 "Грецька смоковниця". / Фільм для дорослих. /

ПОНЕДІЛОК, 9 ГРУДНЯ

10.00 "Меч в камені". Мультфільм.
11.30 "Мілітарні зірки". Комедія. Бойовик.
13.30 "Рейбо І". Бойовик.
15.30 "Дні грому". Бойовик.
17.30 "Першокурсник". Комедія.
19.30 "Кошмари на вулиці Вязов". 2 частина. Жахи.
21.30 "Солом'яні пси". Бойовик.

ВІВТОРОК, 10 ГРУДНЯ

10.00 "Сім'я Джетсонс". Мультфільм.
11.30 "Руда Соня". Пригоди.
13.30 "Ті, хто пропали безвісти П". Бойовик.
15.30 "Авіакомпанія Ер Америка". Бойовик.
17.30 "Все навпаки". Комедія.
19.30 "Кошмари на вулиці Вязов". 3 частина. Жахи.
21.30 "Я, суд присяжних". Бойовик.

СЕРЕДА, 11 ГРУДНЯ

10.00 "Леді і волюнтер". Мультфільм.
11.30 "Чайна О'брайн". 2 серія. Бойовик.
13.30 "Пригоди О'бесся". Приго-

15.30 "Найманий вбивця". Бойовик.
17.30 "Тихоокеанські висоти". Детектив.
19.30 "Кошмари на вулиці Вязов". 4 частина. Жахи.
21.30 "Кішечка". Фільм для дорослих.

ЧЕТВЕР, 12 ГРУДНЯ

10.00 "Аліса в країні чудес". Мультфільм.
11.30 "Ордер на вбивство". Бойовик.
13.30 "Ті хто ховається всередині". Фантастика.
15.30 "Вузька межа". Детектив.
17.30 "Коматозники". Фантастика.
19.30 "Кошмари на вулиці Вязов". 5 частина. Жахи.
21.30 "Жінка полковника". Фільм для дорослих.

П'ЯТНИЦЯ, 13 ГРУДНЯ

10.00 "Том і Джері". Мультфільм.
11.30 "Зоряні війни". 4 частина. Фантастика.
13.30 "Гонимі качки". Фантастика.
15.30 "Спецкоманда". 1 частина. Бойовик.
17.30 "Шкіряне обличчя". Жахи.
19.30 "Шарлі Валентайн". Пригоди.
21.30 "Закохані хлопчики". Фільм для дорослих.

СУБОТА, 14 ГРУДНЯ

10.00 "Том і Джері". Мультфільм.
11.30 "Зоряні війни". 5 частина. Фантастика.
13.30 "Легенда про Шао Ліня". Бойовик.
15.30 "Вогневі птахи". Бойовик.
17.30 "Підви́ди". Жахи.
19.30 "Побачення наосліп". Комедія.
21.30 "Останнє танго в Парижі". Фільм для дорослих.

НЕДІЛЯ, 15 ГРУДНЯ

10.00 "Том і Джері". Мультфільм.
11.30 "Зоряні війни". 6 частина. "Повернення Джідай".
Фантастика.
13.30 "Інші 48 годин". Бойовик.
15.30 "Екзорсисти-3". Жахи.
17.30 "Кетч на смерть". Бойовик.
19.30 "Музична скарбничка". Пригоди.
21.30 "Молода наречена". Фільм для дорослих.

МИ —

біля

"ЯТРАНІ"

А Д М І Н І С Т Р А Ц І Я
КІРОВОГРАДСЬКОГО ТРОЛЕЙ-
БУСНОГО УПРАВЛІННЯ ПРО-
ВОДИТЬ НАБІР НА КУРСИ
ПІДГОТОВКИ ВОДІЇВ ТРО-
ЛЕЙБУСІВ 3-ГО КЛАСУ НА
У Ч Б О В О - К У Р С О В О М У
КОМБІНАТІ "ОБЛЖИТКОМУ-
НУПРАВЛІННЯ".

ФОРМА НАВЧАННЯ ДЕННА.
СТРОК НАВЧАННЯ — 6
МІСЯЦІВ.

ПОЧАТОК ЗАНЯТЬ В МІРУ
КОМПЛЕКТУВАННЯ ГРУПИ.

УЧНІ ЗАБЕЗПЕЧУЮТЬСЯ
СТИПЕНДІЄЮ У РОЗМІРІ 208
КРБ.

ЗА ДОВІДКАМИ ЗВЕРТАТИ-
СЯ У ВІДДІЛ КАДРІВ УП-
РАВЛІННЯ.

ЇХАТИ ТРОЛЕЙБУСАМИ
№№ 3, 5, 7, І ДО ЗУПИН-
КИ "ОБЛІКАРНЯ", ТРОЛЕЙ-
БУСАМИ №№ 2,4,8 ДО ЗУ-
ПИНКИ "КІНОТЕАТР "ЯТ-
РАНЬ".

КІНОРЕПЕРТУАР

м. Кіровоград

Кінотеатр "Комсомолец"

З 9 грудня в рамках фестивалю "Шедєври
сиропейського кіно, невідомі на Україні" демон-
струватиметься художній фільм знаменитого ре-
жисера Луї Бунюєля "Денна красуня".
/Франція/. Сеанси: 10.20, 12.20, 14.20, 16.20,
18.20, 20.30.

Кінотеатр "Ятрань"

У великому залі демонструватиметься стрічка
"Нічний портсь", теж в рамках фестивалю "Ше-
дєври сиропейського кіно, невідомі на Україні".
Початок сеансів: 10.30, 12.30, 14.30, 16.30, 18.30,
20.30.

Малий зал — тут до вашої уваги американ-
ський бойовик "Невилітний ворог". Сеанси: 10.20,
12.20, 14.20, 16.20, 18.20, 20.20.

Кінотеатр ім. Дзержинського

У червоному залі з 9 по 15 грудня до вашої
уваги китайський художній фільм "Непереможна
нога". Сеанси: 10.20, 12.20, 14.20, 16.20, 18.20,
20.20.

Зелений зал запрошує шанувальників
вітчизняного кіно. Демонструється художній фільм
"НП районного масштабу". Сеанси: 10.10, 12.10,
14.10, 16.10, 18.10, 20.10.

Засновники — координаційна
рада СМОК і трудовий
колектив редакції
Наш р/р № 002700202 у дирекції
Укрсоцбанку м. Кіровограда, МФО
323293.

НАША АДРЕСА:
316050, МПС,
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

Телефони: редактора — 22-54-26; відповідального сек-
ретаря — 22-27-65; секторів: економіки та екології —
22-04-84; культури і моралі — 22-29-92; комсомольського
життя та політики — 22-04-84; учнівської та студент-
ської молоді — 22-59-82; соціальних проблем — 24-66-79;
робітничої молоді і спорту — 24-64-21; фотолaboratorії
— 24-94-94; коректорської — 23-61-83; оголошень —
22-59-82; бухгалтерії — 22-47-22.

Обласна друкарня, м. Кіровоград, вул. Гліни, 2.

Газета виходить щосуботи.

Зам. №836

Індекс 61103. Тираж 16 500.

Редактор

М. ШВОРАК